

## Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ, Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum, etiam recentißimarum, quæ in Schola, & ...

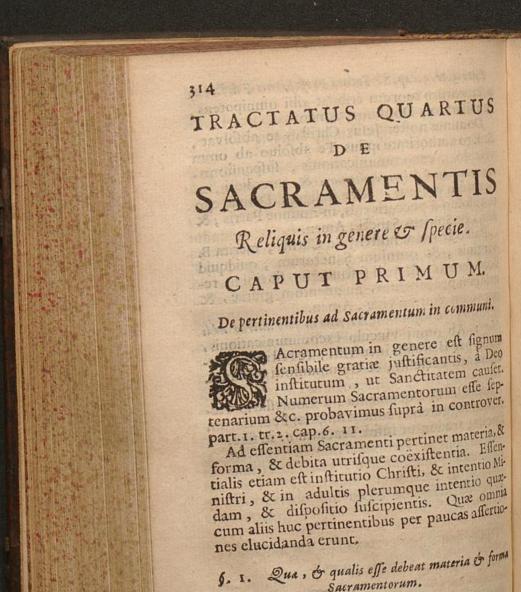
Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad praxim accommodatas

Archdekin, Richard Antverpiæ, 1682

Tractatus Quartus De Sacramentis Reliquis In Genere & Specie.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873



Sacramentorum.

qı

ter VII

Cel cai

int ftur cra

etfi

Co

cra foli

Jud tani

clar nite cap

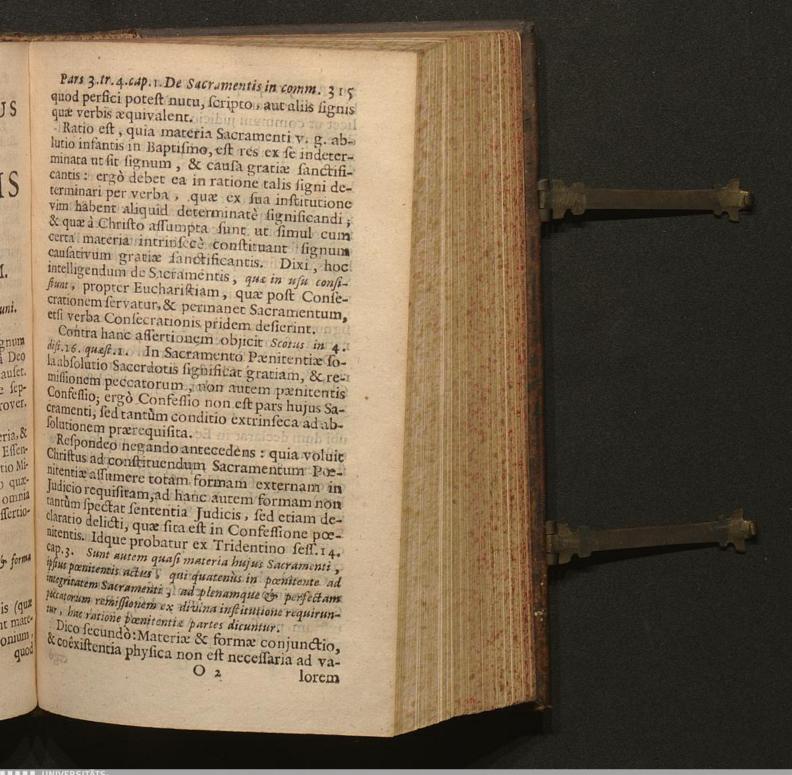
integ

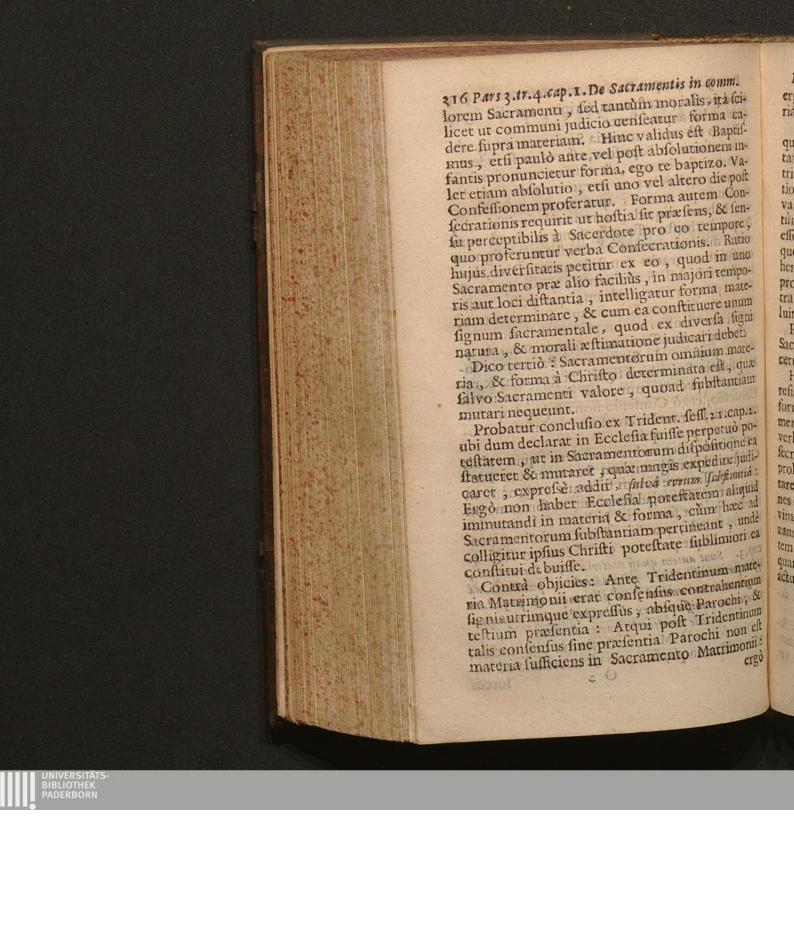
pacco

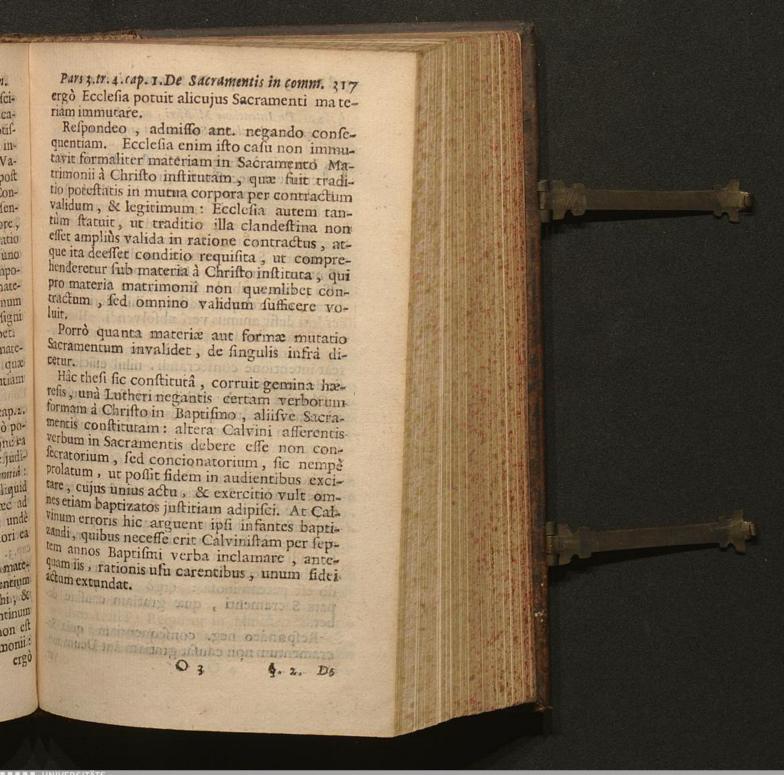
tur ,

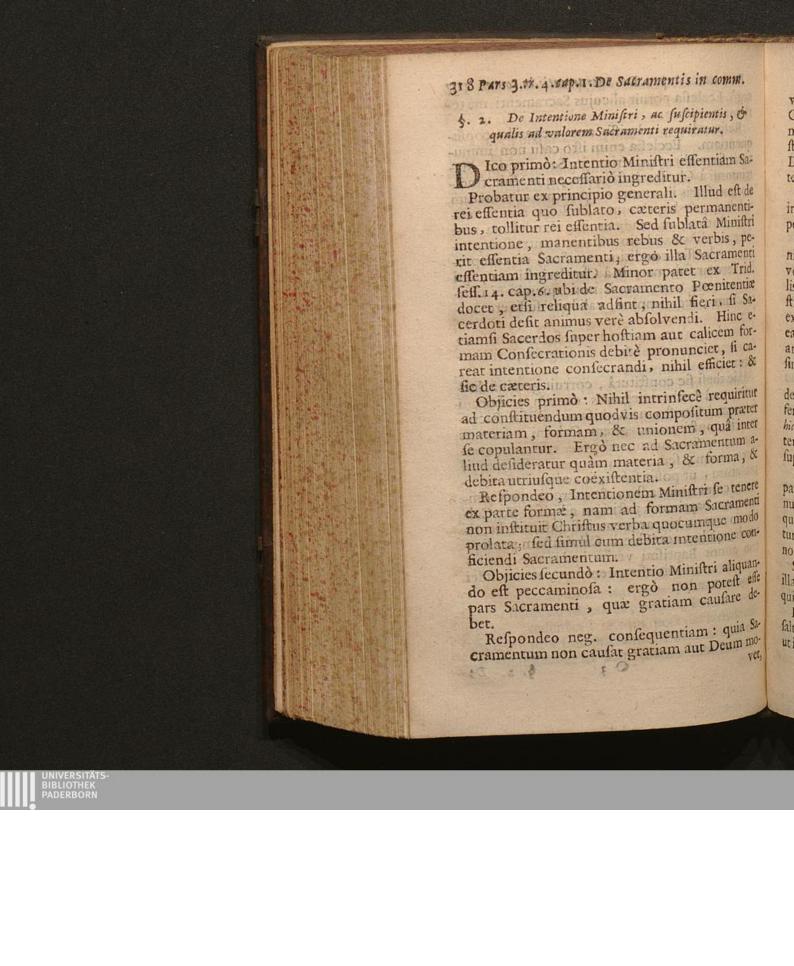
& c

Ico primò, Sacramenta novæ Legis (qua in usu consistunt) constant rebus ut mate rià, verbis ut formà: præter Matrimonium

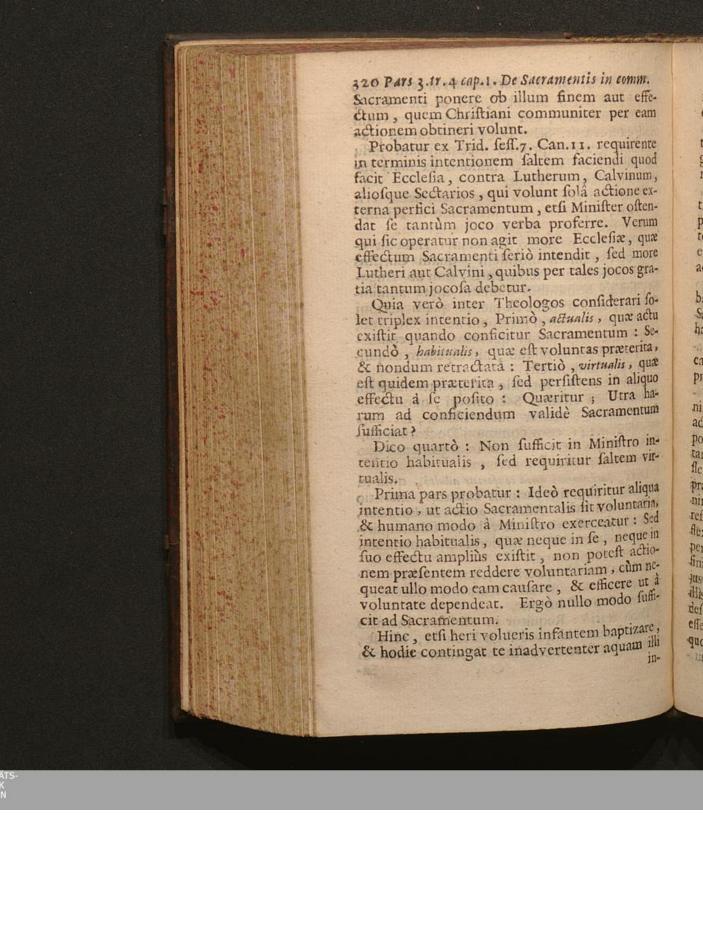




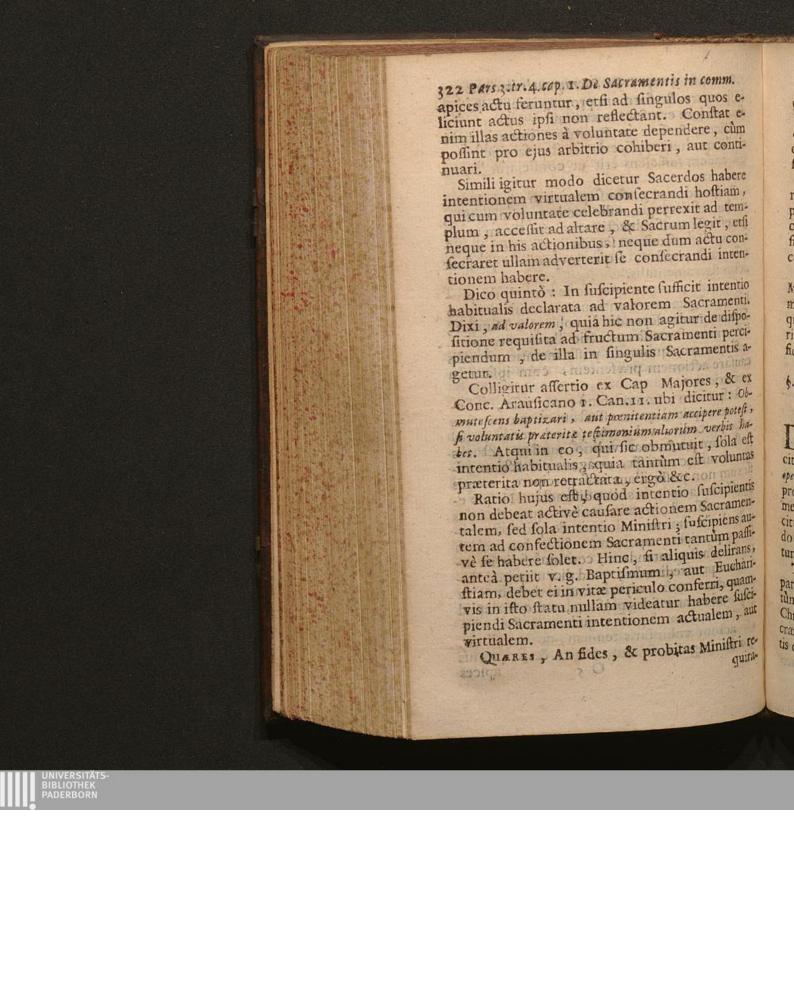


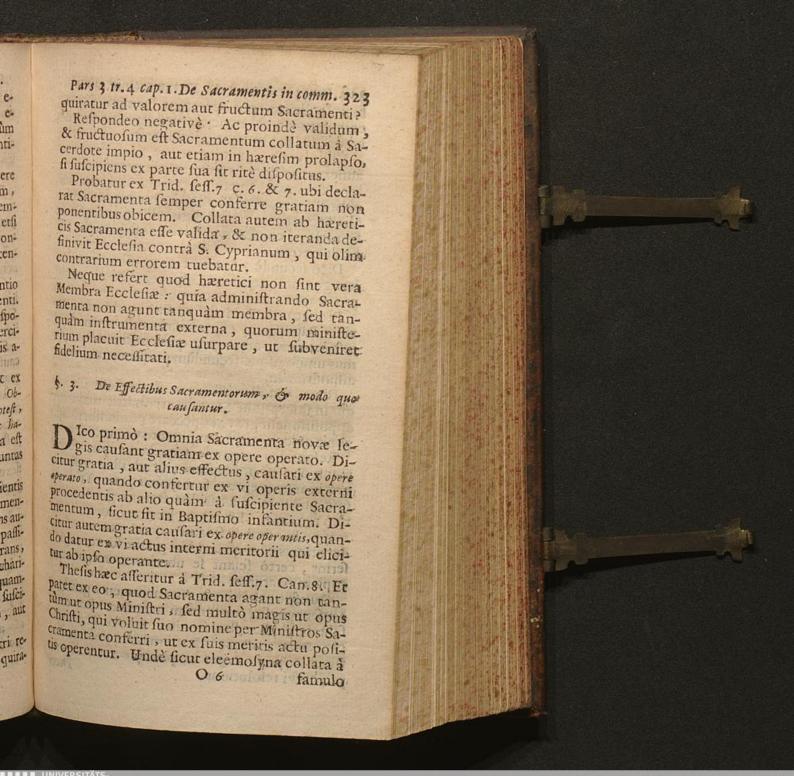


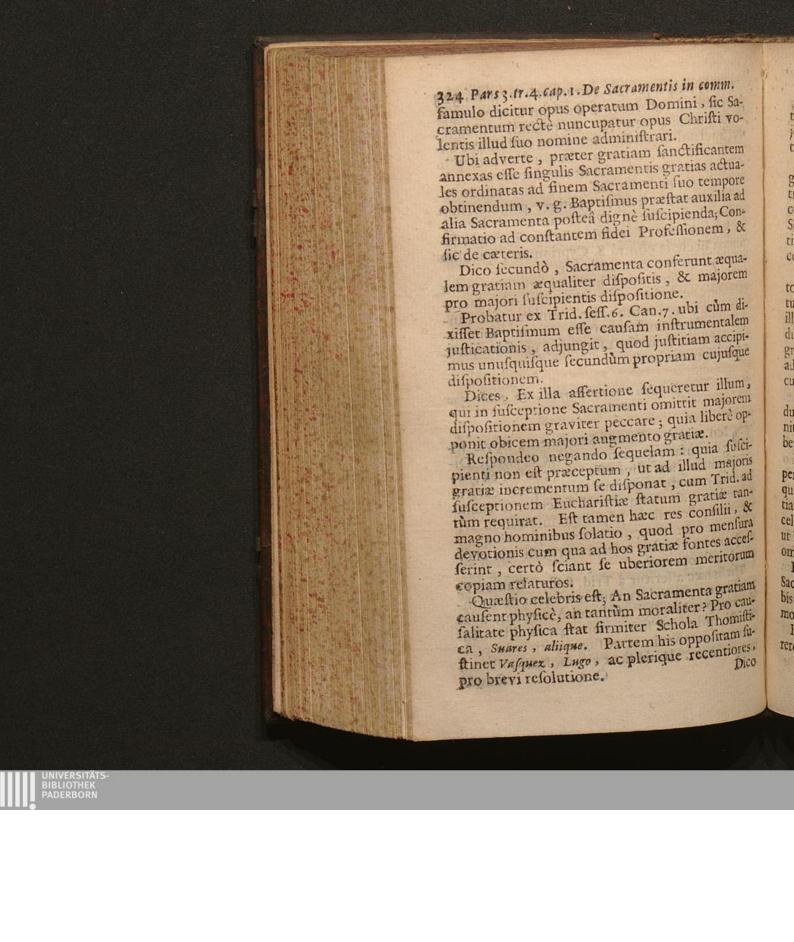




Pars 3.17. 4. cap I. De Sacramentis in comm 32 I n. inspergere, & formam pronunciare, millo moffedo validum erit Sacramentum. am Dices, Sufficit in Sacerdote intentio habitualis ut alteri applice ur fructus facrificii : ernte go eadem sufficiens erit ut conficiatur Sacrapor ım, Respondeo neg. consequentiam : quia intenextio habitualis, quæ millo modo amplius existit; enpotest esse causa objectiva movens Deum ut alum terrapplicer fructum saerificii, sed non potest juæ esse causa physica, à qua in præsenti prosluar ore rraactio Sacramentalis. Secunda pars pro intentione virtuali sie probatur. Quia per intentionem virtualem actio foctu Sacramontalis depender à avoluntate Ministri, Sehae enimest causa cur actio illa exerceatur. Si quaras, quomodò possit intentio virtualis ita, causare actionem præsentem, cum ipsa actuquæ quo Respondeo, non omnino præteriisse, vel ehanim relinquit aliquem effectum ex quo præfens tum actio procedit, vel certe (quod verius puto) post illam perseverar volitio quædam actualis 111tam renuis ac remissa, utagens per actum re-VIIflexum non possicillam im se percipere, mentis præsertim acie in res aling distracta. Neque equa him necesse est, urractus omnes quos elicimus ma reflexe advertamus: alioquin & ipsos actus re-Sed flexos percipere oporteret , & in hos iterim e in per alios actus intendere , continua ferie in intiofinitumiprogrediendo, quod dici nequit. Huneas madvertenciæ experimentum habemus in IE à illis, qui ex arte fides pulfant, aut qui aliquid uffidescribunt, aut legunt, quibus existimo inesse actum voluntatis tenuem, ac remissium, are, quo in fingulos fidium tactus, & scriptionis illi 05







Pars 3. traft 4 cap 1. De Sacram.in comm. 325 Dico tertiò, Sacramenta causare gratiam tantum moraliter, id est, movendo tantum objective Deum ut ipse in anima gratiam opere-Et probatur primò, Quia nihil cogit afferere gratiam in Sacramentis aliter produci quam extra Sacramenta: At extra Sacramenta producitur gratia physice à solo Deo; ergò etiam in Sacramentis: gratiæ enim natura, & excellentia exigere videtur, ut á folo Deo phyfice pro-Probatur fecundò : Quando contingit fublato obice Sacramentum præteritum reviviscere, tum demum animæ gratia infunditur : atqui illagratia non potest à Sacramento physicè produci, cum amplius non existat dum in animam gratia recipitur: ergo uti in illo Sacramentum ad efficientiam gratice moraliter tantum concurrit, ita in cæteris fleri merito concludes. Obijcies cum Thomistis : Perfectior est modus caufandi phyficus qu'am moralis; ergo dignitas Sacramentorum illum fibi vindicare de-Respondeo neg.consequentiam: Eximia enim perfectio est, quod Sacramento exhibito, tanquam Christi fyngrapho, debeat Deus per se gratiam causare; sicut quantumvis magna sit excellentia Matris Dei, illa tamen non requirebat ut Deipara Christi animam per se crearet, uti omnes admittunt. Instabis cum suare, Patres frequenter dicunt Sacramenta operari, producere, efficere in nobis gratiam, quod propriè dici nequit de causa Respondeo Patres eodem loquendi modo assetere Passionem, & Sanguinem Christi in nobis

gratiam

a-

0-

em

12-

ore

ad

on-

8

112-

em

di-

lem

1p1-

que

ım,

rem

OP-

ofci-

JOTIS

1. ad

tan-

, &

ifura

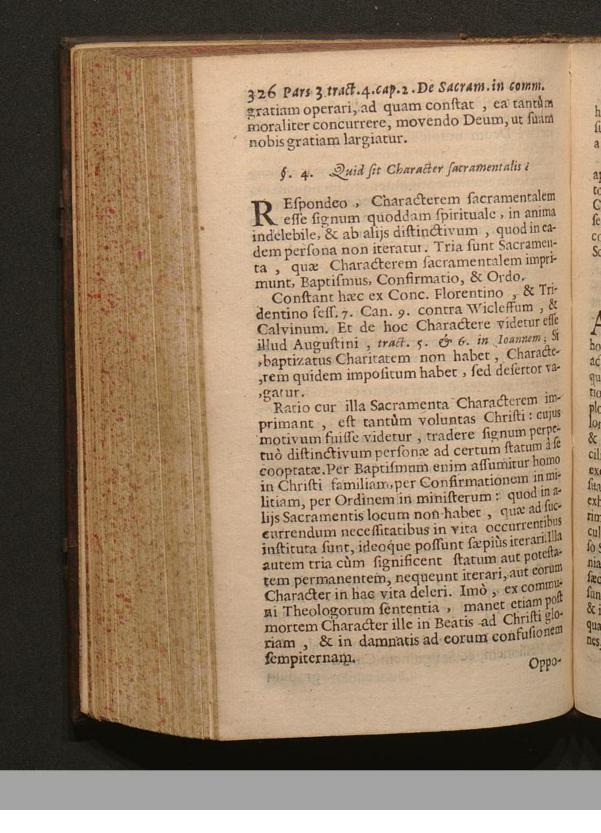
ccel-

rum

tiam

caunistim su-

Dico



Pars 3.11act. 3. cap. I. De Sacram.in comm. 327 Opponunt quidam Novatorum, Characterem hunc præsertim in Ordine ac Confirmatione superfluum & fictitium esse, ex eo quod illius antiqui Patres non meminerint. Sed ut paucis respondeam, Etsi illius mentio apud Patres non extaret ( quod minimè admitto) satis tamen constat eam doctrinam tam ex Concilis, quam ex communi Theologorum consensu recipiendam esse. Neque enim omnia illico repudianda funt, quæ diserte in Patrum Scriptis non exhibentur. Annotatio de Sanctis Putribus, & Theol. modernis. Tque hie in ordine ad alias hoc tempore A quæstiones obiter notandum. Inanem esse hodiestrepitum quorundam Scriptorum, ac si actum effer de Sanctorum Patrum authoritate, fi quis afferat, Aliqua magis effe Theologis recentioribus, quam priscis Patribus cognita, & explorata. Quæro ego, An non potuit D. Thomas, longo post Patres (æculorum intervallo, legere & intelligere easdem Scripturas, eadem Concicilia, aliaque veterum monumenta, ex quibus, exempli gratia S. Augustinus aut S. Ambrosius ham scientiam hauserunt? An non potuit idem exhaurire ipfius Augustini volumina. & alia plutima quæ postea per sex septemuè integra sæcula illis accessere. Non potuit tamen è converlo S. Augustinus, aut ullus Patrum novisse omnia quæ post suum obitú per decem & amplius secula hactenus in lucem prodierunt: qualia sunt que sancita suere in Concilio Florentino, & in Lateranensi, & in Tridentino circa varias qualtiones tor faculis exortas, circa reservationes, concessiones, ritus, facultates, reformatio-

BIBLIOTHEK PADERBORN

am

am

lem

ıma

ca-

nen-

pri-

Tri-, & effe

i; Si

acte-

r va-

1m-

aujus

erpe-

n à se

omo

n mi-

in a-

fuc-

tibus

ri.Illa

testa-

orum

nmu-

i glo-

nem

ppo-

328 Pars 3.traft. 4.cap. i. De Sacram.in comm. nes, novarum legum institutiones, & amiquarum declarationes : præter innumera Pontificum Diplomata ; & decreta tanto temporum internallo constituta. Neque enim vasti tot Conciliorum Tomi qui nunc extant, neque integra Bullarum Apostolicarum volumina, neque totum Corpus Juris Canonici ac Civilis, neque ampliffima Scholafticorum Operum Bibliothe ca, Doctoris etiam Angelici, Subtilis, Seraphici studio, torque sæculorum præclariselucubrationibus locupletata, ad S. Augustini, aut primorum Patrum confpectum unquam pervenerant. Hæc tamen haud dubiè universa Theologis modernis ad varias Refulutiones subsidium præbent ampliffimum. Cur ergo piaculum erit tam grahde, tamque invidiosum si quis dicat, Recentiores Theologos ex his aliqua posse certius deducere, quam ex Antiquorum scriptis resolui posfint ? Ac si post elucubrata veterum Scriptorum volumina omnes scientiarum fontes exaruissent. Hoccine est, Hareticorum more Patres aspernari? aut modernos Scriptores ipsis praferre ? Fuerunt sanè line controversia antiqui Patres q & S. Augustinus imprimis, prima & suprema Ecclesia luminaria, fic tamen secutoris seculis suam lucemcommunicarunt, ut propriam illis non abstulerint. Horum Patrum splendori si quis detraherer, meritò ipse obscurus, & nullo nomine dignus reputandus effet Verum longè aliud est S. Augustino aliquid detrahere, aliud illis moderns non affentiri qui conantur omnibus ejus Scriptis authoritatem definitivam vihdicare, aut ea Pontificum decretis opponere, aut in damnatæ abili lis doctrinæ patrocinium adfeiscere. Hisce conatibus si quis obsistat, illum quilibet æquus ju dex, & ipse S. Augustinus suæ authoritatis &

n

ha

ad

rati

Bap

Pars 2.traft. 3.cap. 1. De Sacram in comm. 329
doctrinæ fincerum affeclam & defenforem meritò agnoscet.

Quantum verò commodum habeant in Repub. Christiana singuli, in soro tam interno

pub. Christiana singuli, in foro tam interno, quam externo, ex varijs Theologorum etiam Recentiorum Scriptis in omni quæstione stediosè elaboratis, vel hine facilius æstimabis: quod nemo prudens non maximi faciat in promptu habere plurimos doctos & finceros Confiliarios, quos in qualibet sua difficultate & quæstione convocare, & consulere possit; illosque sidos, & nulli contendentium parti addictos. Nonne chamipfi passim Principes Ecclesiæ, Theologos adhuc spirantes adeoque Recentes in unum congregare, & fingulorum opiniones exquirere gandent pro gravissimarum Causarum decisione? Hoc tanti momenti privilegium fingulis ctiam privatis per Theologorum recentium dinturnas in omni genere elucubrationes & Scripta communicari, non leve certe orbi Christiano commodum & beneficium reputari debet.

## CAPUT II.

De Sacramento Baptismi.

f. 1. De eius materia, forma, & unitate.

B Aptismus definitur in Catechismo Tridentini par. 2. c. 2. Sacramentum regenerationis per aquam in verbo. Proprium enim Baptismi est homini primam gratiam, & vitam spiritalem conferre, ut qui nascitur filius iræ & mortis per peccatum originale, incipiat per Baptismi gratiam renasci in sortem, & adoptionem

filio-

BIBLIOTHEK PADERBORN

1.

112-

ifi-

tot

111-

que

que

the-

hici

tio-

mo-

ant.

mo-

bent

ran-

100-

edu-

pol-

rum

Tent.

? aut fine tinus

com-

eret, ignus Au

dernis

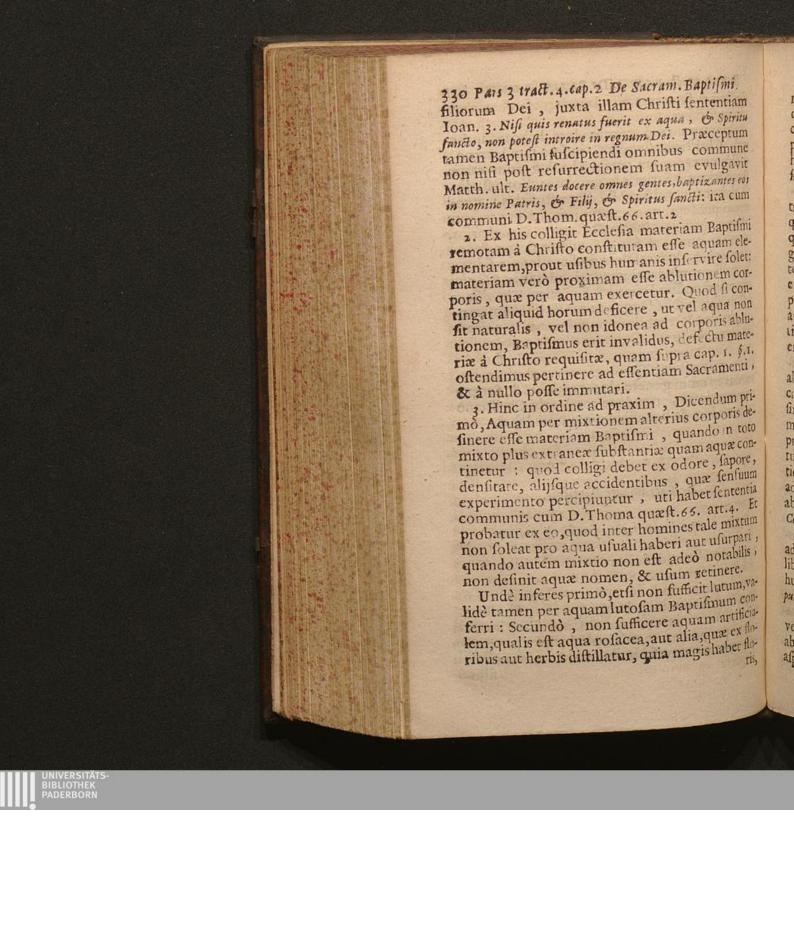
riptis

ponabil

-001

us ju-

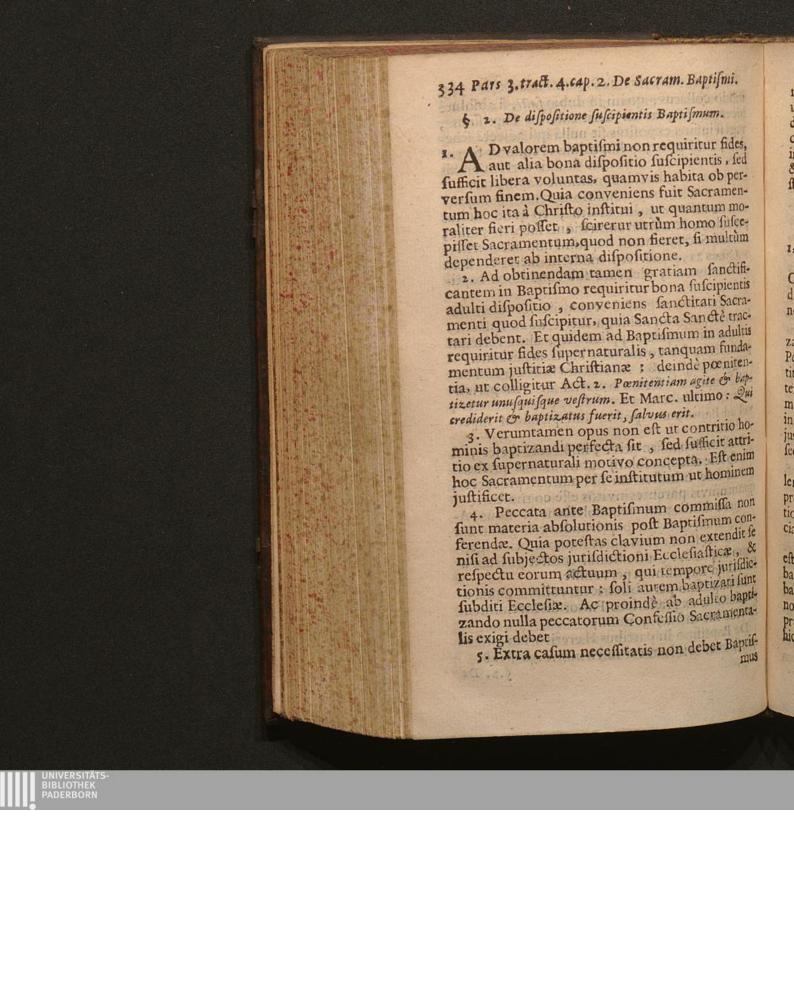
octri











Pars 1.tract. 4. cap. 2. De Sacram. Baptifmi. 335 mus sine solemnitatibus conferri, etiamsi per unumaut alterum mensem expectandum sir, v.g. dum Patrini adveniant : habenda interim est cura, ne infans fine Baptismo decedat. Quòd si infans, ob periculum mortis, sine solemnitatibus & caremonijs baptizatus fuerit, solent illa posteà suppleri. 4. 3. De Ministro Baptismi. Uivishomo ratione præditus valide bap-tizat. Nititur hæc affertio institutione Christi, quam usus Ecclesiæ, & traditio ostendit. Ratio verò institutionis est summa Baptismi 2. Peccat graviter extra necessitatem baptizans, cui id de jure & ex officio non competit. Peccat itidem ille, cui jure & ex officio competit baptizare, si extra necessitatem non solemniter baptizet, nam Canones ob honorem Sacramentisevere præcipiunt, ut Sacerdos selemniter in Ecclesia baptizet; nisi tamen obstet alicujus personæ infamia, aut damnum notabile inde lecuturum. 3. Parentes graviter peccant, qui offerunt prolem baptizandam alieno Parocho, fine licentia proprij. Quia Ecclesiæ ordinationi cum violatione alieni juris adversantur. Nisi constet speciale privilegium intervenire. 4. In casu necessitatis hic ordo observandus est; ut præsente Sacerdote aut Episcopo non baptizet Diaconus : præsente Diacono non baptizet Clericus inferior; præsente Clerico non Laicus, præsente viro non fæmina, denique præsente sideli non hæreticus aut insidelis. Etsi hic ordo pervertatur, ita ut præsente Sacerdote

alius

les,

fed

er-

enno-

fee-

tifi-

ntis

cra-

ultis

nda-

ten-

bap-

Qui

ho-

ttr1-

enim

inem

non

con-

dit se

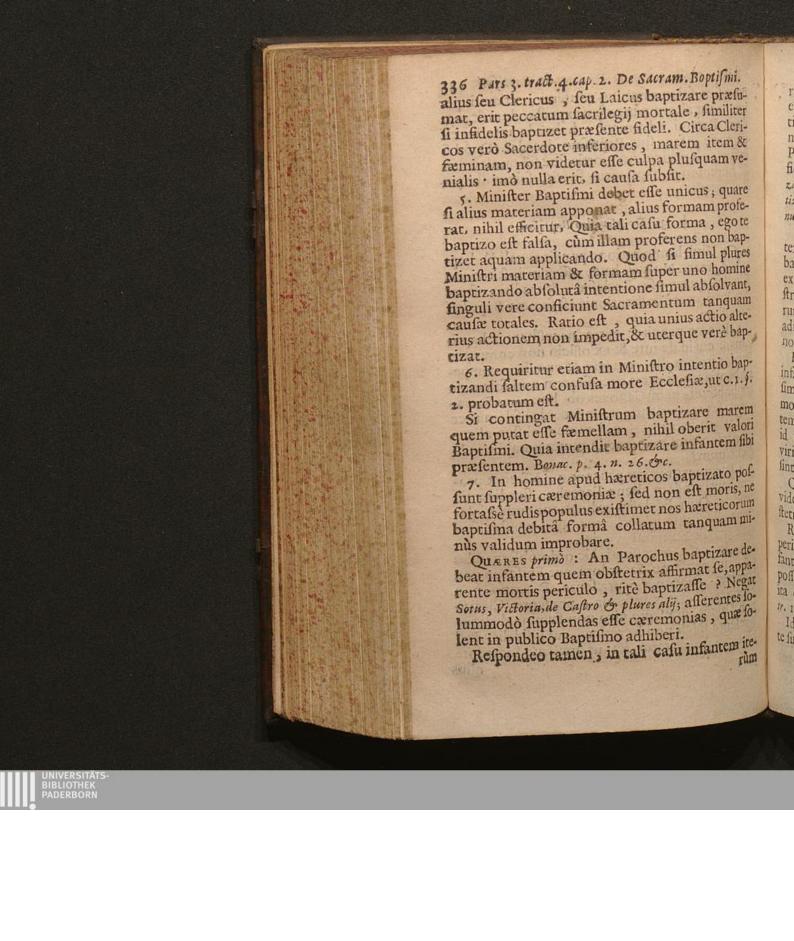
, &

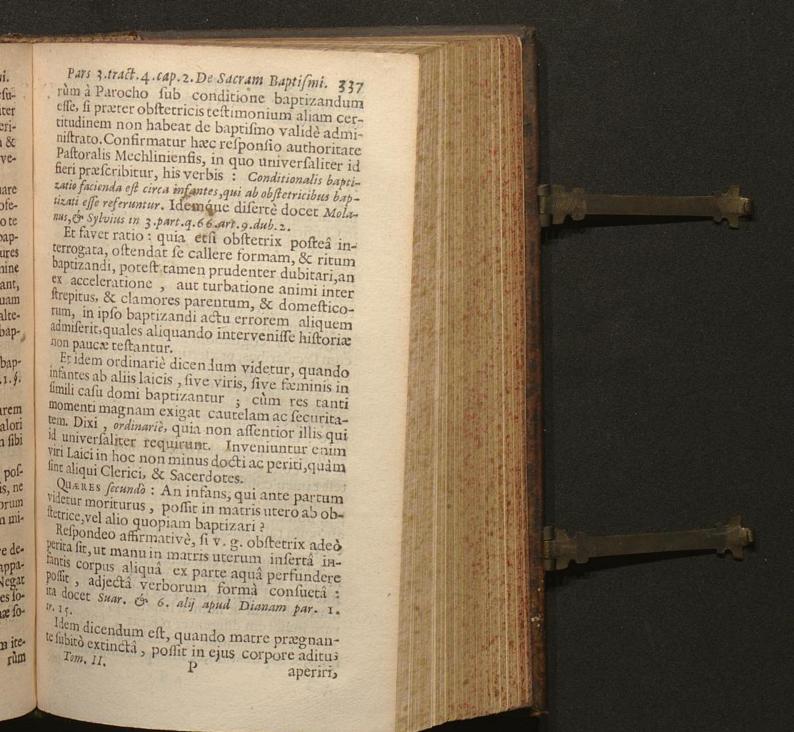
ifunt

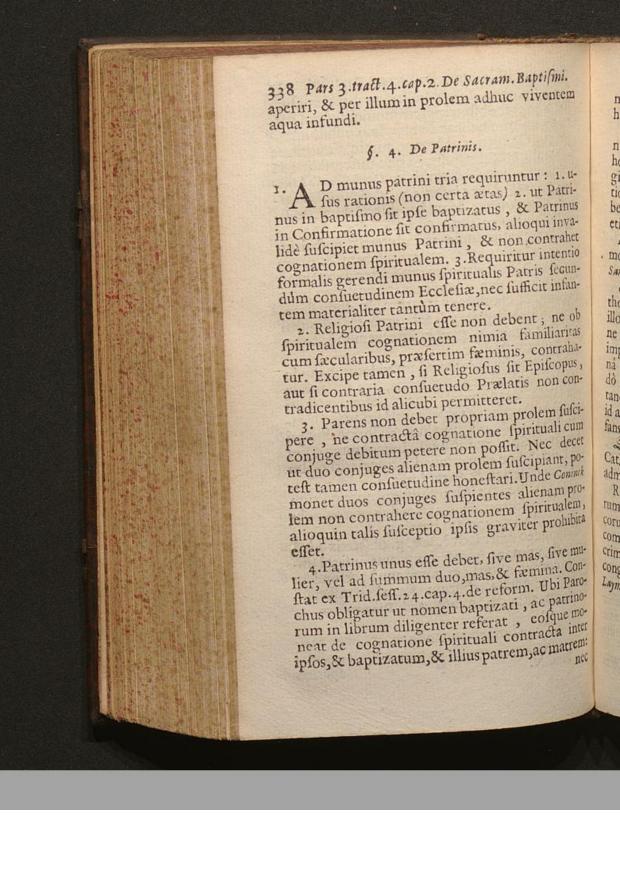
papti-

enta-

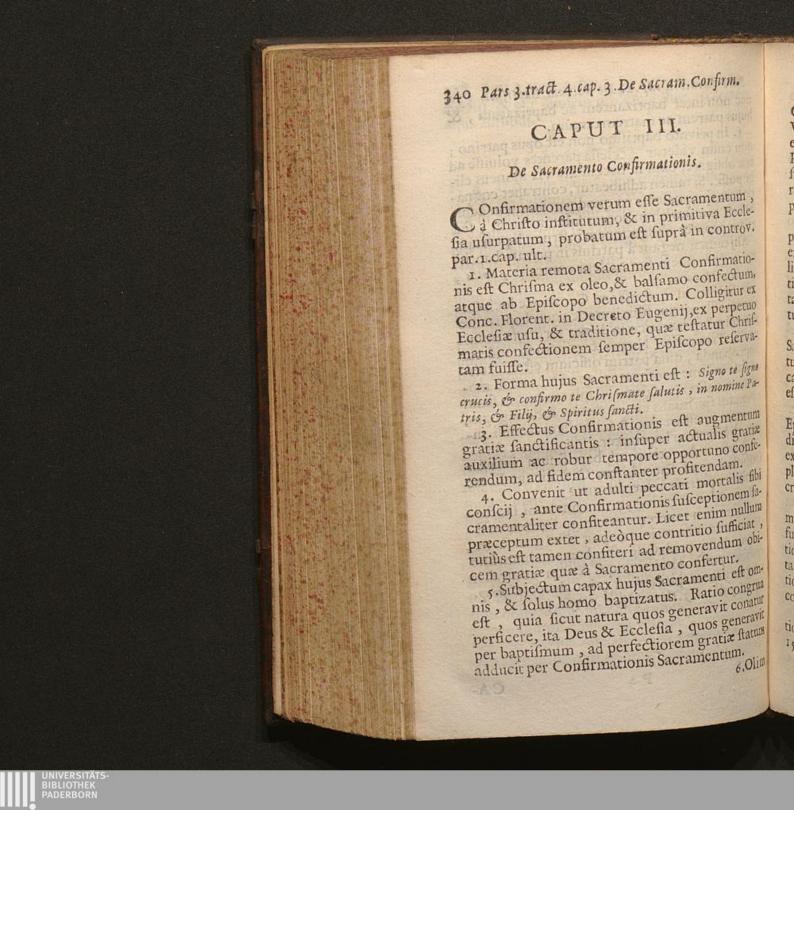
april-

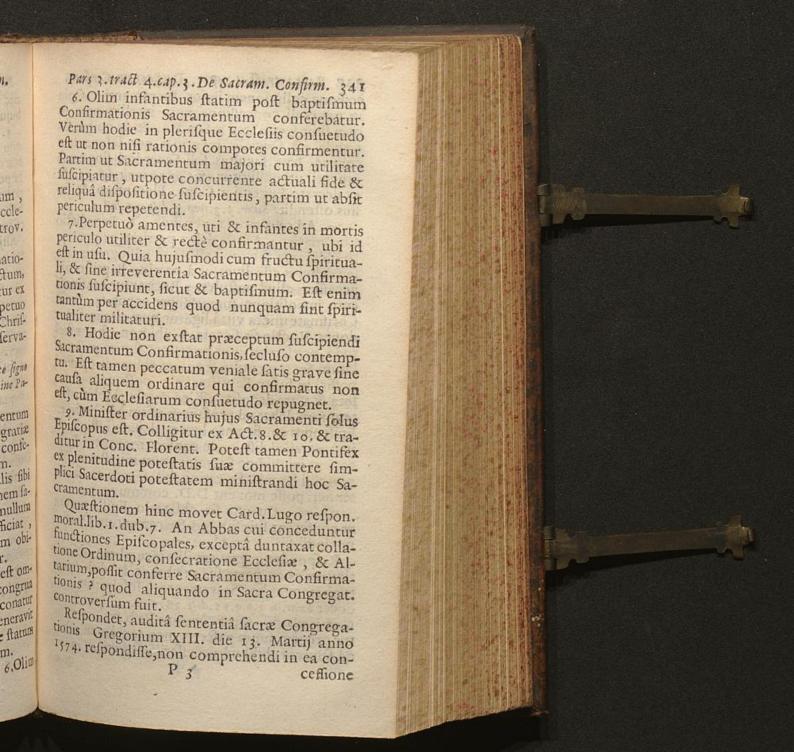


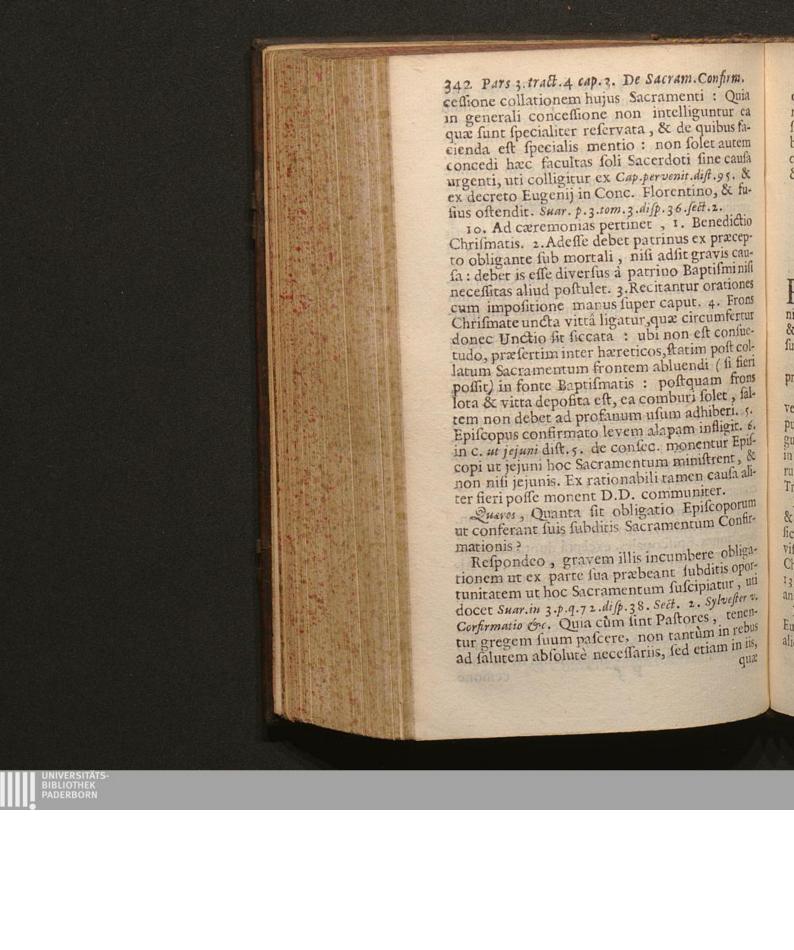




Pars 3.tract. 4 cap. 2. De Sacram. Baptismi. 339 21. em nec non inter baptizantem ac baptizatum, & hujus patrem ac matrem tantum. 5. In privato baptismo non est opus patrino; non enim videtur Ecclesia parentes voluisse ad hoc obligare, cum in necessitate vix idoneus eli-1.11gi possit. Si tamen adhibeatur, contrahet cognaatritionem spiritualem, eo quod patrinus non adhiinus beatur tantum ob majorem solemnitatem, sed nvactiam propter obligationem instruendi puerum. ahet Alij tamen negant à patrinis in privato baptifmo cognationem spiritualem contrahi, Setus, entio Gun-Sanchez, Meratius Ge. ifan-6. Solent in quibusdam Germaniæ locis Catholici esse patrini filiis hæreticorum baptizante e ob illos ministro hæretico in debita forma, in nomine SS. Trinitacis. Neque confuetudo videtur rritas rahaimprobanda, quia patrini officium est ut exterpus, na susceptione profiteatur, quod hominem mocondò spiritualiter genitum suscipiat in curam suam tanquam spiritualis ejus nutritius & Pædagogus, fusciid autem præstare potest Catholicus etiamsi inicum fans ab hæretico baptizetur. decet Quares: An etiam ad baptismum infantis Catholici apud Sacerdotem Catholicum liceat it, po-Commit admittere patrinum hæreticum? Respondeo negative, cum communi Docton protum. Si tamen timeretur gravis indignatio amialem, hibita corum, etiam hæreticorum, aut aliud gravius incommodum, probabile est talem patrinum fine crimine posse admitti, qui eriam contraher ve mu-. Concongnationem spiritualem, ita docet Castrap. Laym.l.s.tr.2.c.9. Dianap.9.tr.7.refol.31. atrinoue moa inter atrem: P 2 CA-







Pars 3.traft.4. cap 4. De Sacram. Euchar. 3 43 quæ conducunt ad singularem ejus utilitatem maxime inter hæreticos, ubi necesse est ad constantem sidei confessionem hoc Sacramento roborari. Hinc etiam Parochis incumbit pueros in catechesi de hujus Sacramenti virtute edocere, & suo tempore Episcopis confirmandos offerre. CAPUT IV. De Sacramento Eucharistia. Ealem Christi præsentiam in Sacramento R Eucharistiæ, transmutationem panis & vini, communionem laicorum sub unica specie &c. contra Sectarios accurate probata invenies fupra in Controv. part. 2. cap. 3.4.8 5. Porrò ad quæstiones alias, & principia hic præmittenda. Dico breviter primò; In Consecratione ex vi verborum sub speciebus panis constituitur Corpus Christi, & per concomitantiam etiam Sanguis, anima, divinitas, aliaque ipsis unita: uti & in Calice constituitur solus Sanguis ex vi verborum,& reliqua per concomitantiam. Constat ex Trid.feff.13.cap.3. Dico secundo: Christus existit totus in tota, & totus in fingulis partibus hostiæ consecratæ: sic nempe ut nulla pars sensibilis hostiæ sive divise, sive conjuncta sit tam exigua quin totum Christum contineat. Probatur ex Trident. sess. 13. cap. 3. ubi id negantibus de partibus divisis anathema dicit Can.3. Dico tertiò: Statuitur Christus sub speciebus Eucharisticis non per novam productionem, ut aliqui Theologi volunt, sed per adductionem, id eit,

BIBLIOTHEK PADERBORN

777 .

)uia

ca

s fa-

tem

aufa . & fu-

ictio cep-

cauinifi ones

rons

Mue-

col-

fien

, fal-

it. 6.

Epilt, &

orum

onfir-

oliga-

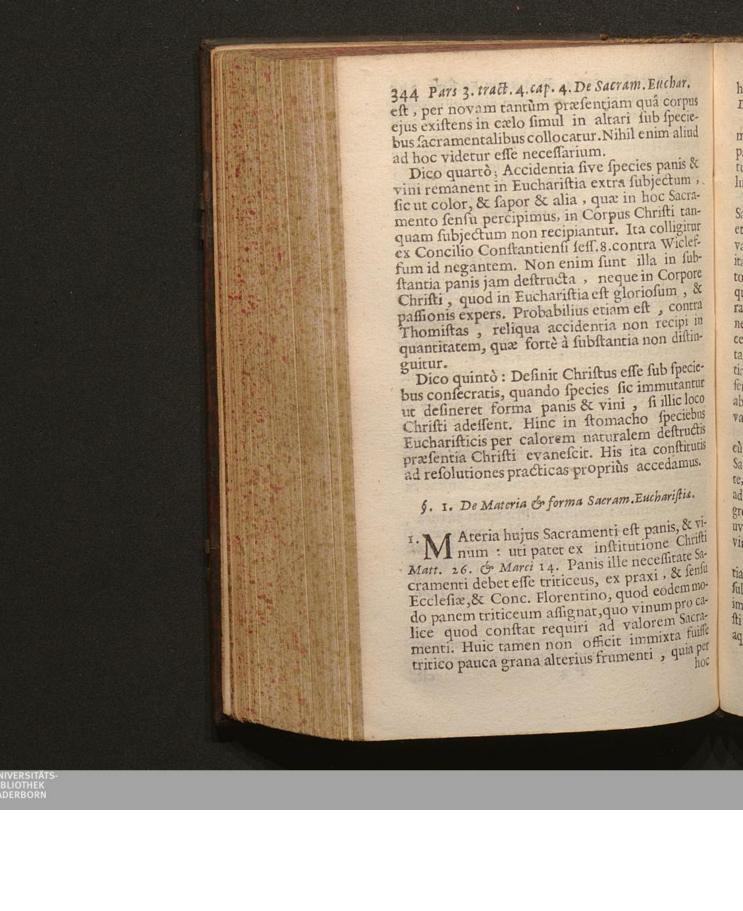
opor-

ster v.

enen-

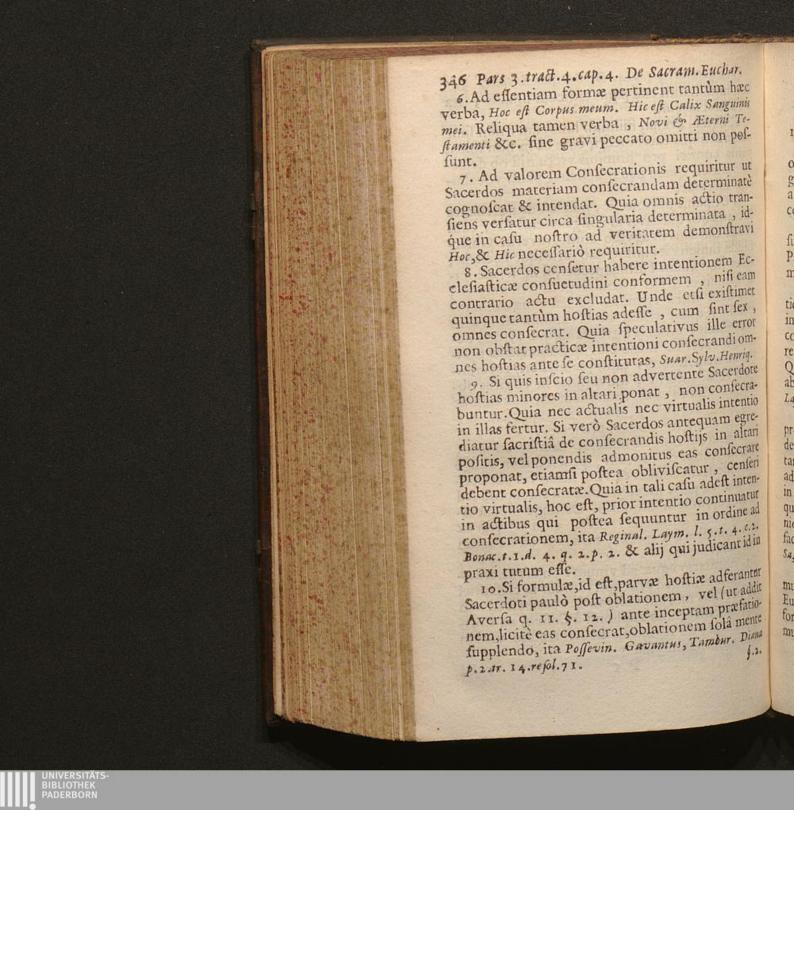
rebus

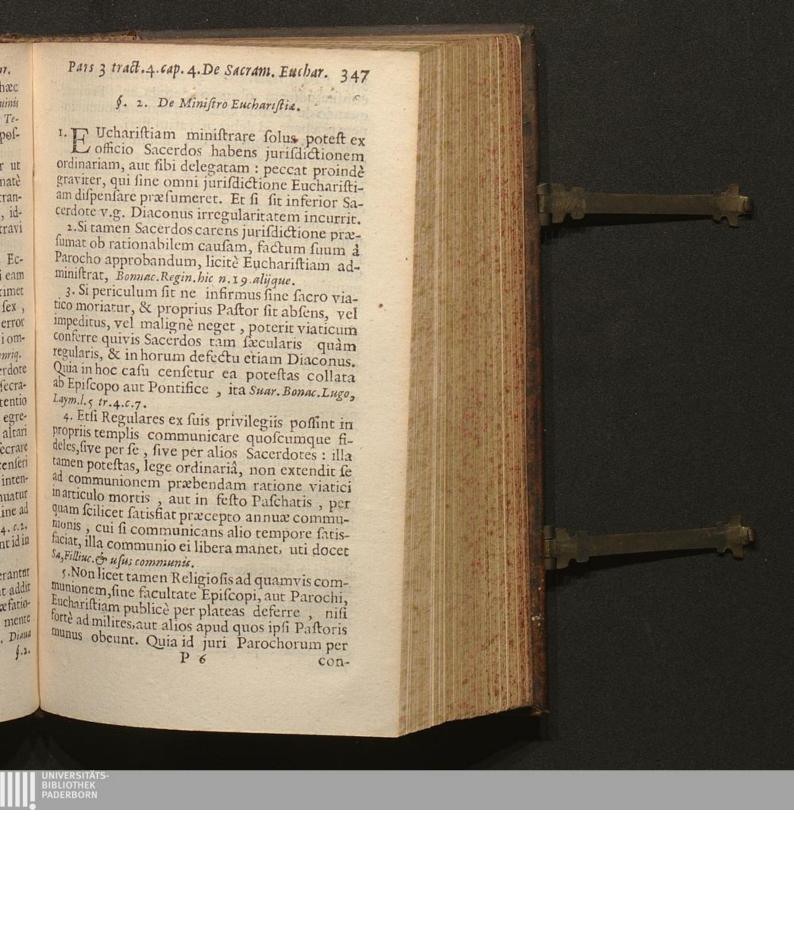
in 118, qua



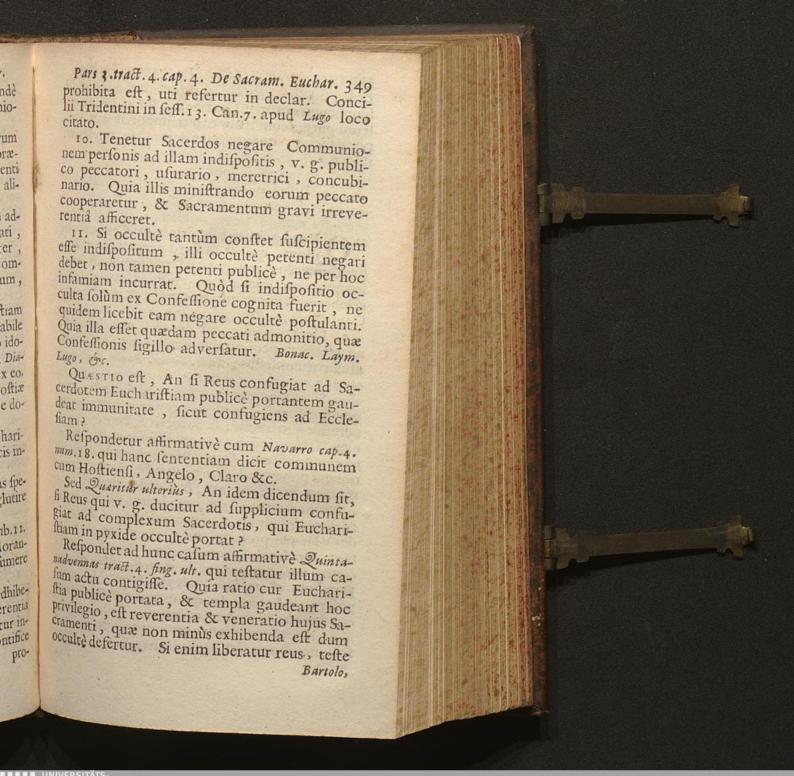
Pars 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar. 345 hoc non definit esse panis triticeus usualis, ita pus D. Thom. alique. CIE-2. Oriza, avena, milium, hordeum, non funt liud materia hujus Sacramenti; cum ex ijs non foleat panis confici pro hominis victu nisi ob defecs & tum tritici, quare nec fimpliciter panis vocabum, lum meretur. cra-3. Ut panis azymus fit , non est de necessitate tan-Sacramenti, quamvis id congruentius sit, cum ritur etiam Christus in azymo consecraverit. Obserclefvanda tamen est consuetudo utriusque Ecclesiæ, fubita ut non solum Latinus peccet, si in fermentapore, & to confecret, sed etiam Græcus si in azymo, quamdat intra terminos Ecclesiæ suæ commontra rantur : quod etiam observandum est in casit 01 111 necessitaris, etiamsi ægrotus absque viatico deistincedere deberet. Ratio est, quod Ecclesiæ utilitatem, majestatem, tantique mysterij reverenecietiam valde intersit, universales in eo ritus obantur servari. Quare cum Sacramentum hoc non sit loco absolutæ necessitatis, merito ratio publica priiebus vato commodo spirituali præfertur. ructis 4. Acetum non est materia Confecrationis titutis cumsit vinum corruptum, potest tamen valide mus. Sacramentum conficiex vino acido vel acescente, sicut ex pane mucido nondum corrupto, sed ia. ad curruptionem disposito. Denique neque agresta validè consecrari potest, cum agresta ex & VIuvis immaturis expressa, nondum ad naturam Christi vini pervenerit. ite Sa-5. Admixtio aquæ ad vinum non est de essenfeniu ta Sacramenti, sed præcepti tantum Ecclesiastici m mosub peccato mortali obligantis. Non est tamen ro caimprobabilis opinio Alphonfi à Caftro, ex Chri-Sacrastipræcepto ab Apostolis nobis tradito vinum fuille aqua miscendum esse. na per 6. Ad

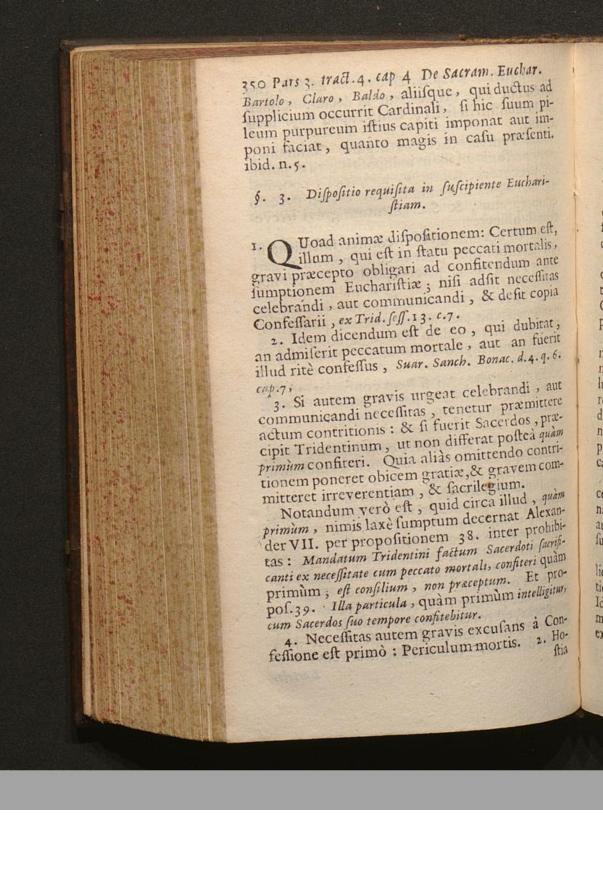
7.

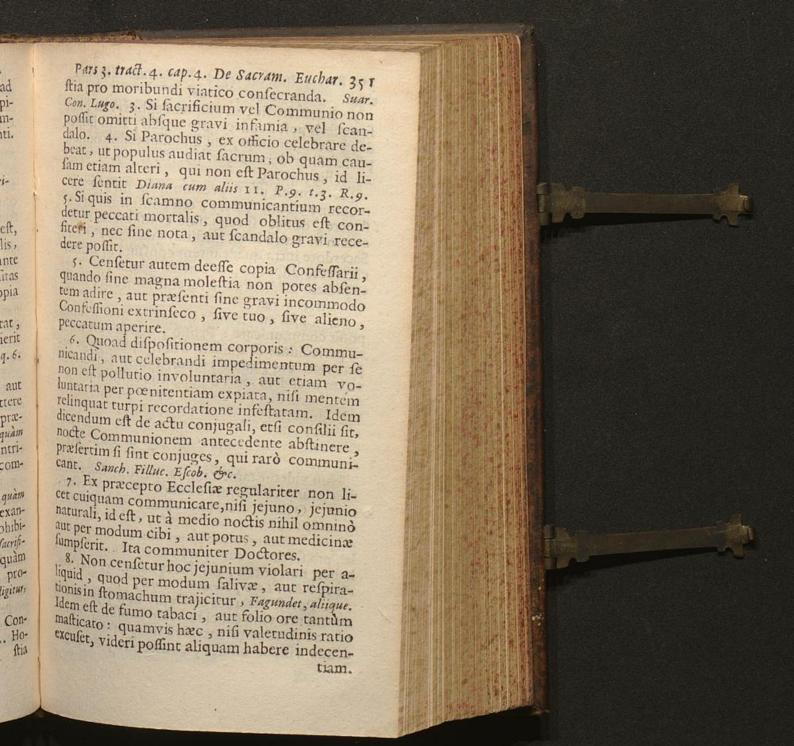


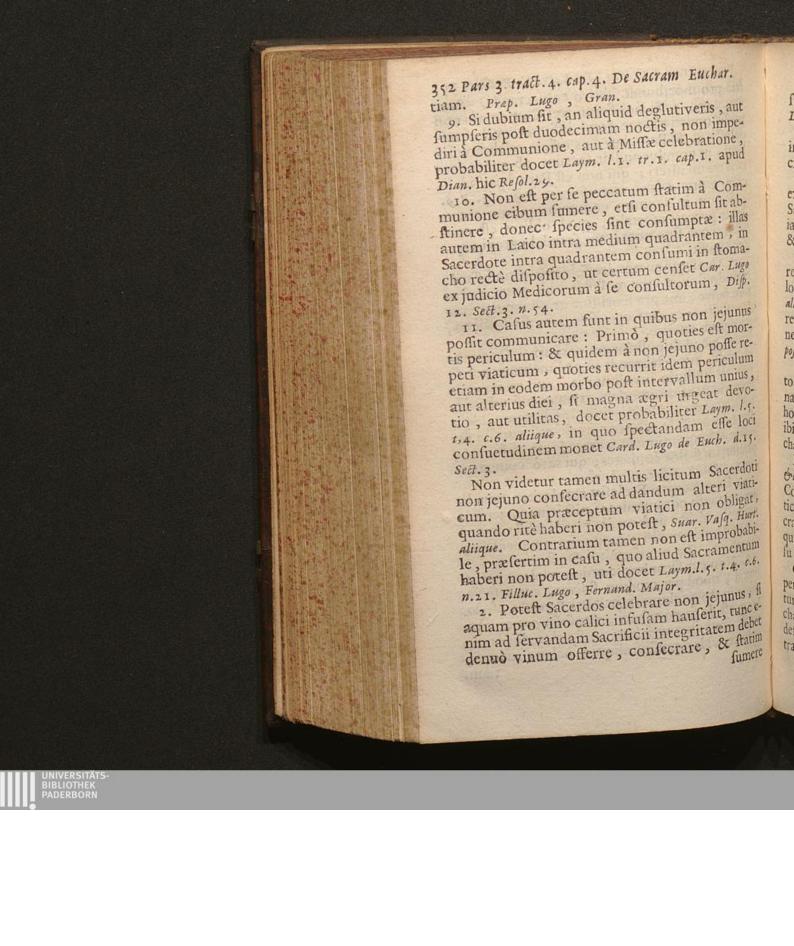


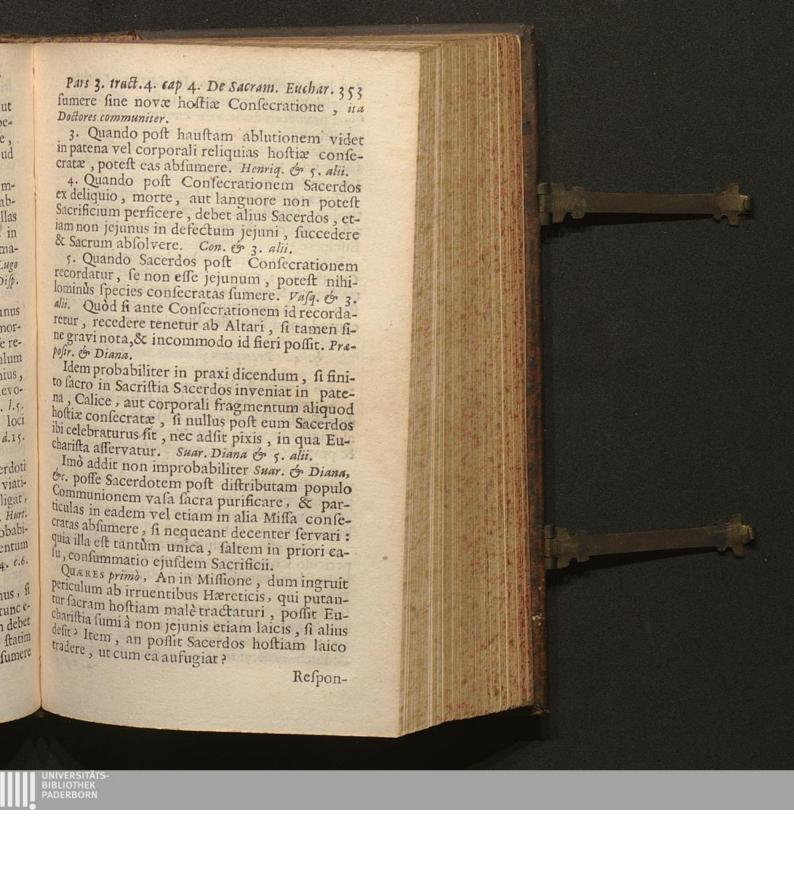


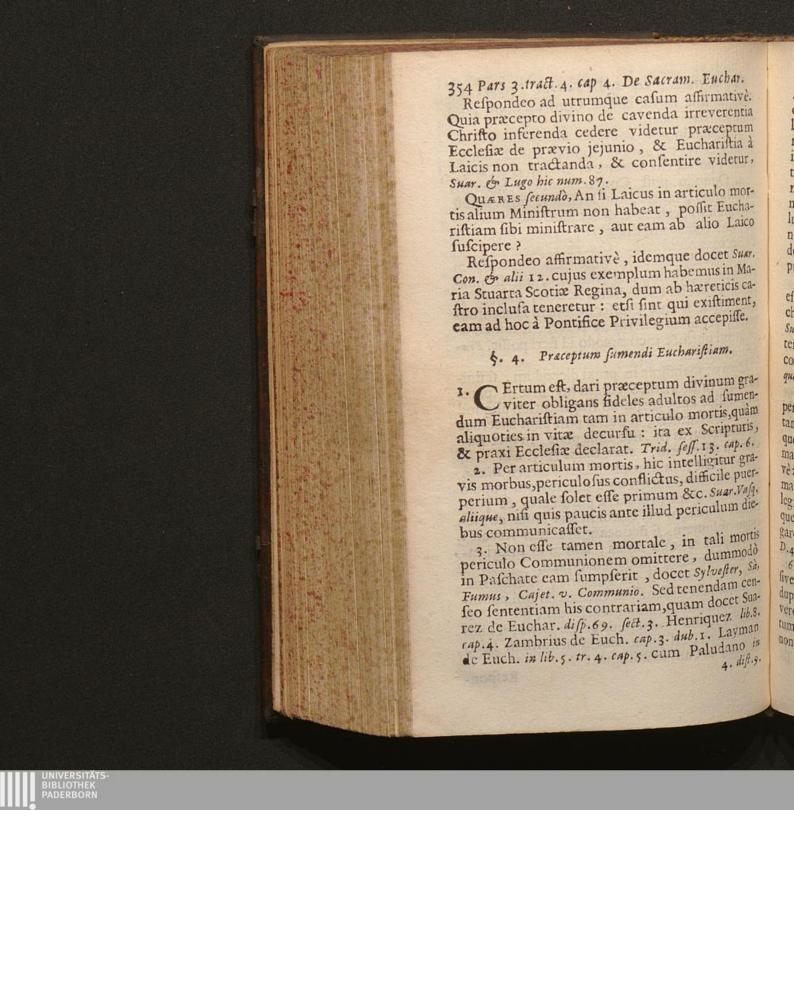












Pars 3. tract. 4. cap. 4. De Sacram. Euchar. 355 4. dist. 9. q. 1. a. 1. qui conatur tempus aliquod certum determinare hoc modo: si infirmus paulo antev.g. octo vel decem diebus fanus communicavit, non tenetur iterum communicare in morbum periculofum lapfus; fi verò longius tempus v. g. unius mensis à communione in sanitate sumpta elapsum est, debet iterum communicare si incidat in præsens mortis periculum. Si etiam æger cum periculosis tentationibus conflictetur sine alio remedio, per accidens fieri potest, ut tencatur infra brevius tempus communionem fumere. 4. Probabilius est, in mortis articulo dandam esse Communionem Pueris, quando sciunt Eucharistiam ab alio cibo distinguere, Layman, Suar. Lugo, D. 13. S.4. n. 38. Damnatis ad mortem non licet judici sine gravi causa tempus ad communicandum denegare, Suar. Bonac. aliique communiter. gra-5. Etsi Christus tempus Communionis, extra menpericulum mortis, non præscripserit, Ecclesia quam tamen pro co determinavit tempus Paschale, turis, quod communiter numeratur à Dominica Palгр. 6. marum usque ad Dominicam in Albis inclusir grave: Aliquibus tamen locis totam Quadragefipuermam comprehendit, & aliter extendi potest ex .Vafq. legitima loci consuetudine vel indulto: potestn dieque Confessarius ex justa causa tempus prorogare, ut docet sa & alii de quo fusius Bonac. mortis D.4.9.7.p.2. modò er, Sa, 6. Huic præcepto non fatisfit per indignam live sacrilegam Eucharistiæ sumptionem: imo n cenduplex peccatum admittitur, unum contra reet Sua-Verentiam Sacramenti, alterum contra præceplib.S. tum Ecclesiæ requirentis communionem quæ yman non cedat in spiritualem ruinam suscipientis, no in dift.9.

47.

ive.

ntia

tum

ia à

tur,

mor-

cha-

aico

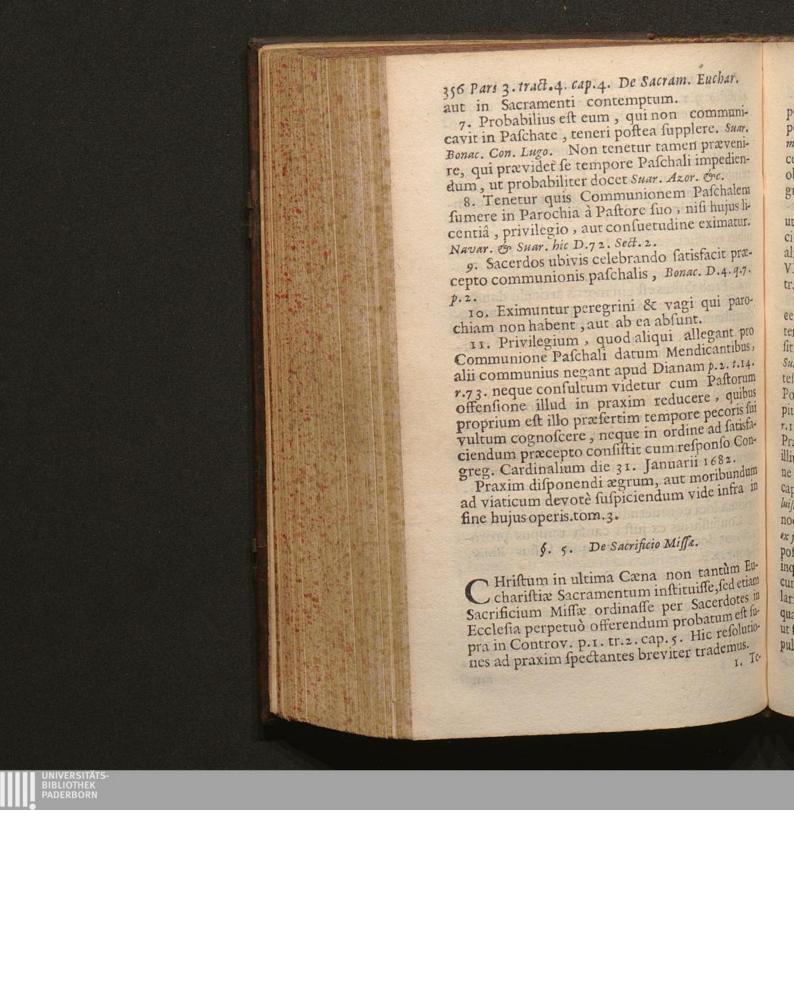
SUAT.

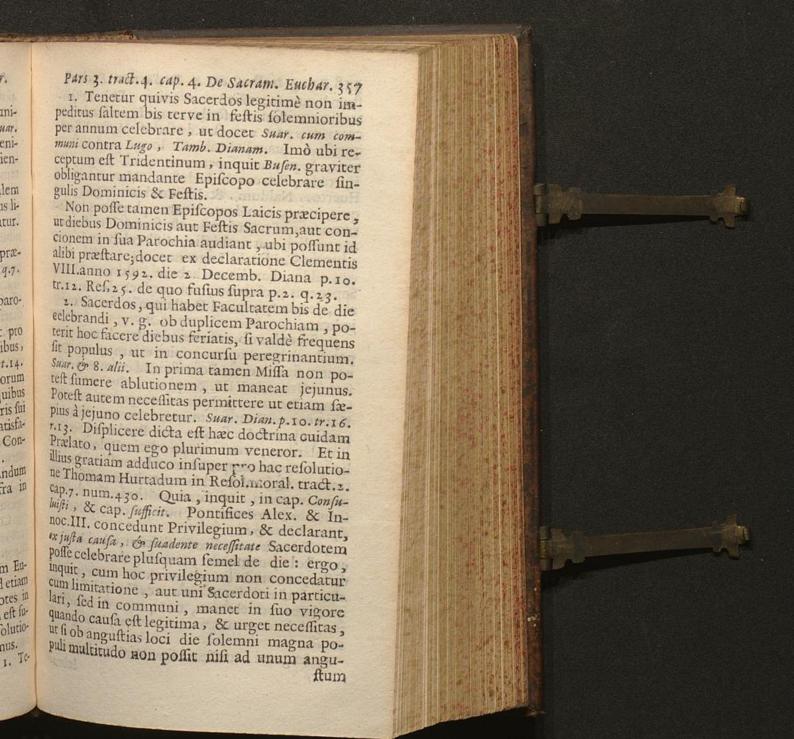
Ma-

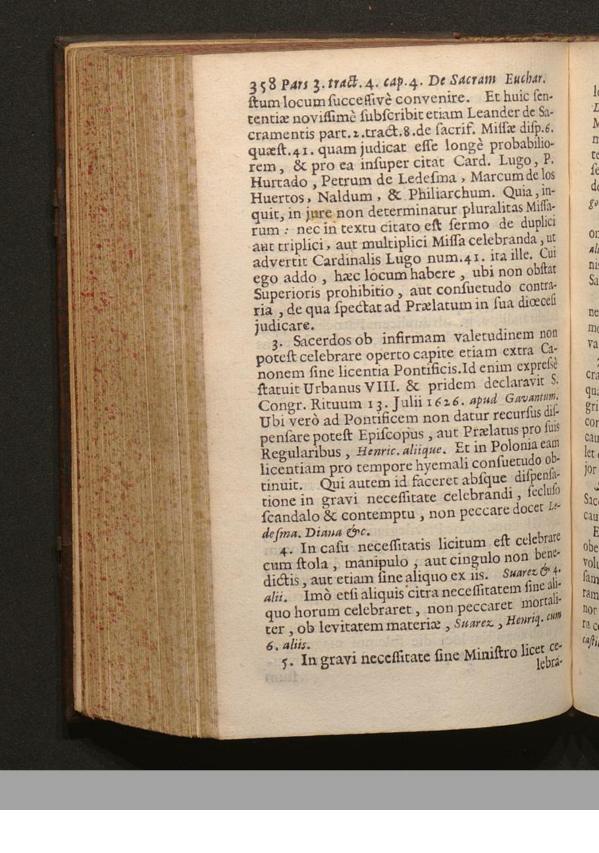
is ca-

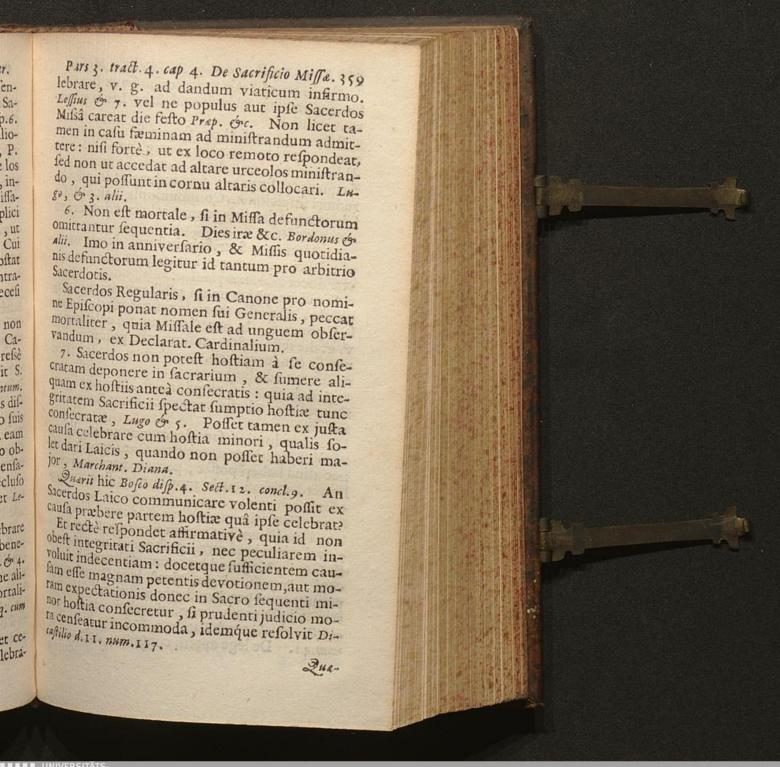
nent,

ffe.









7.

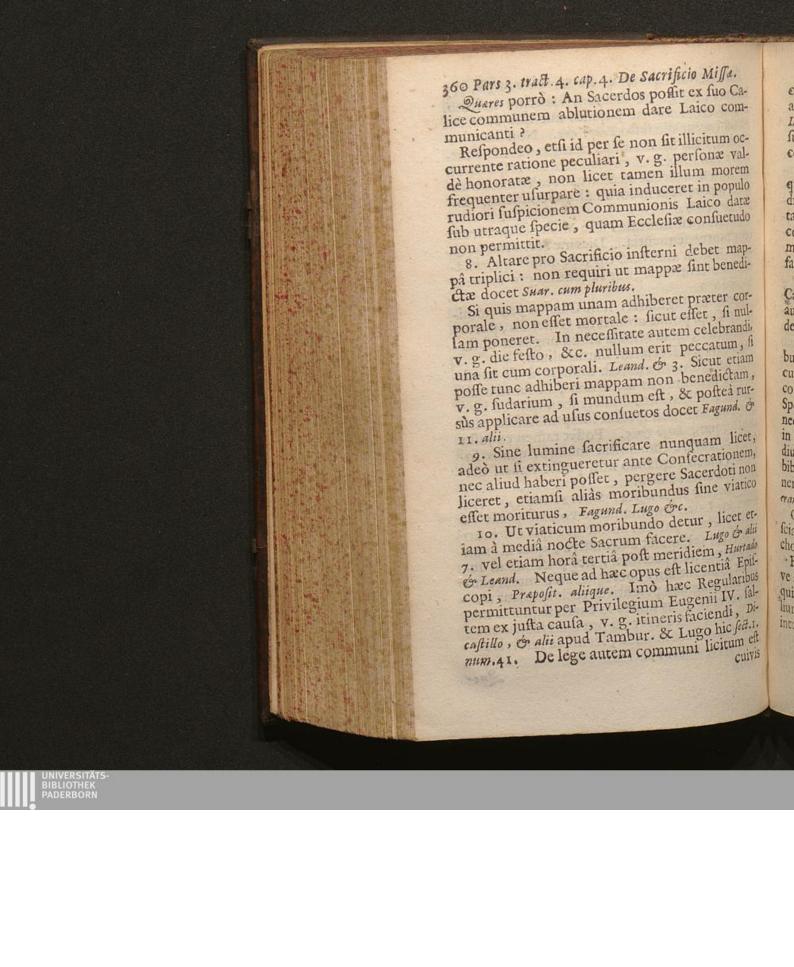
en-

Sa-

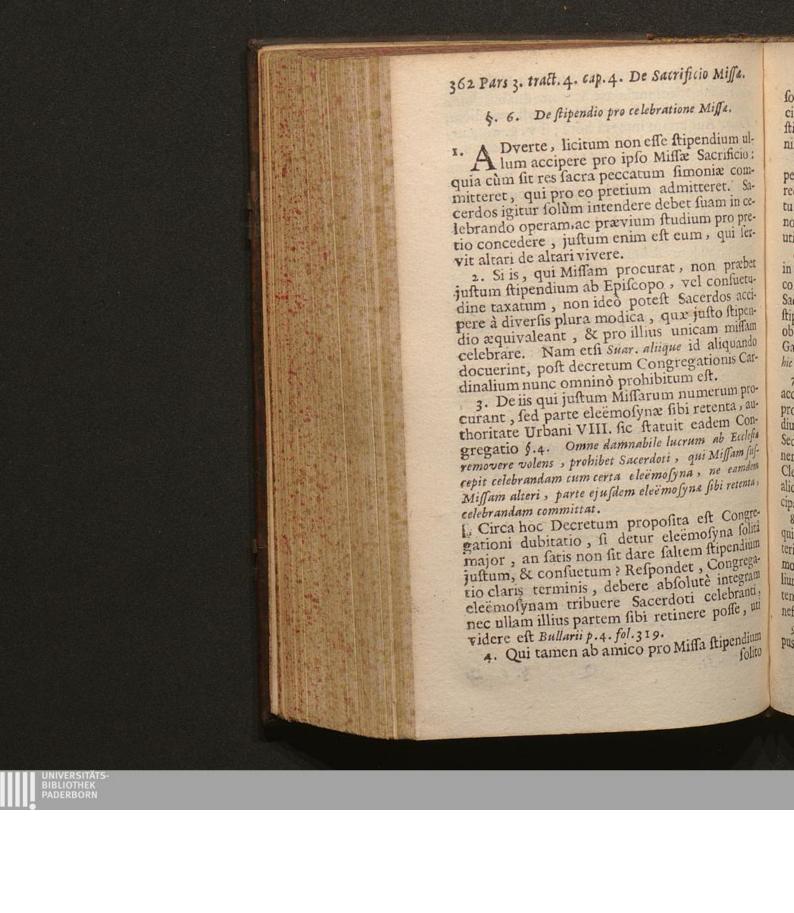
p.6.

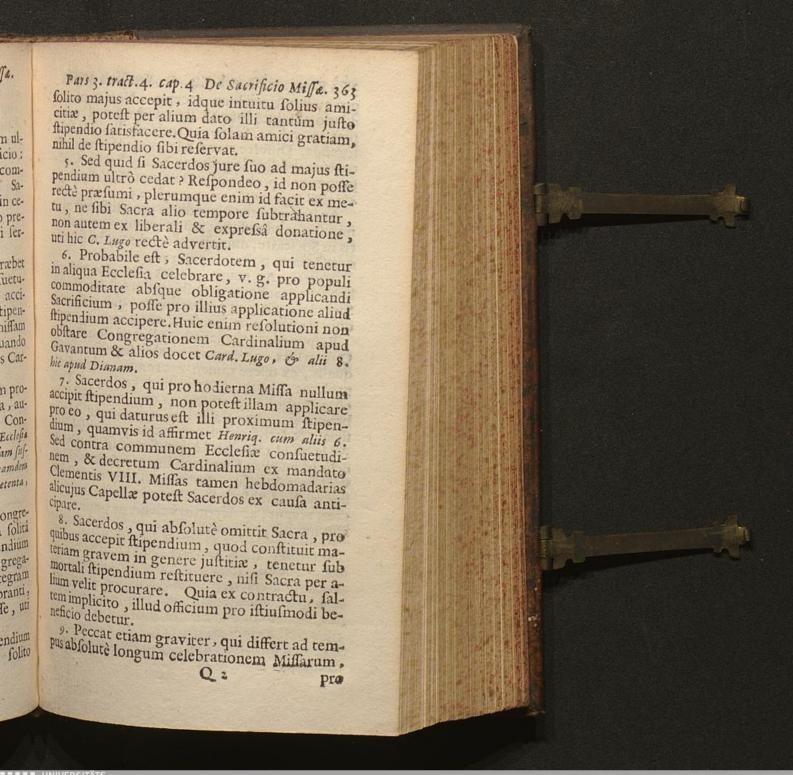
lio-

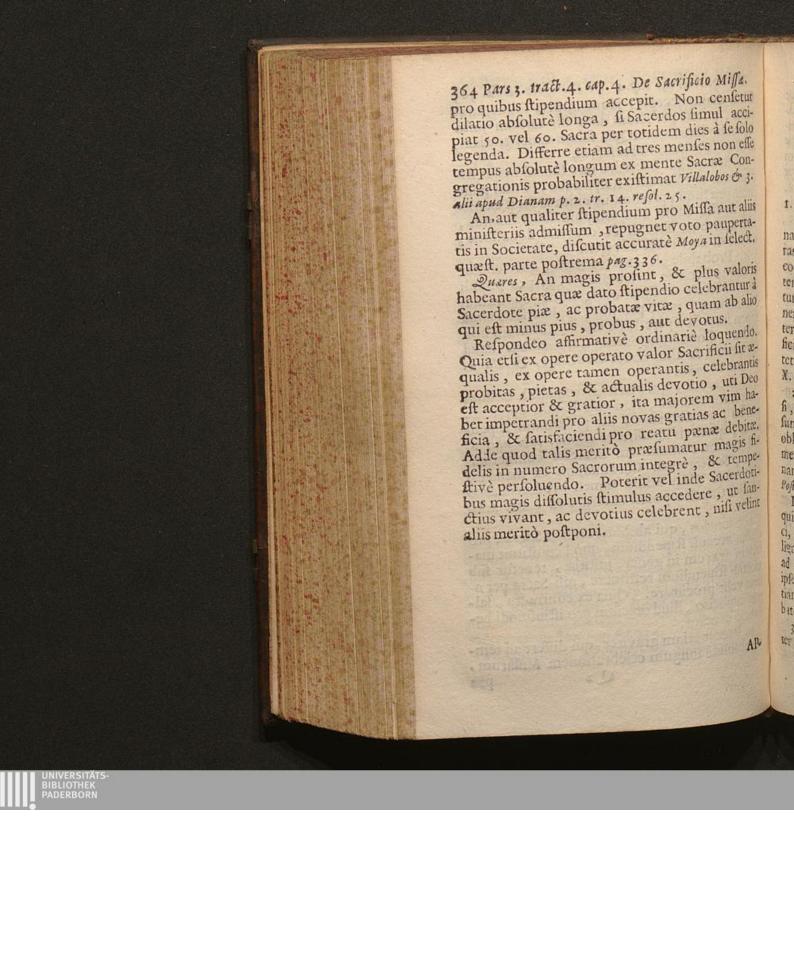
P.





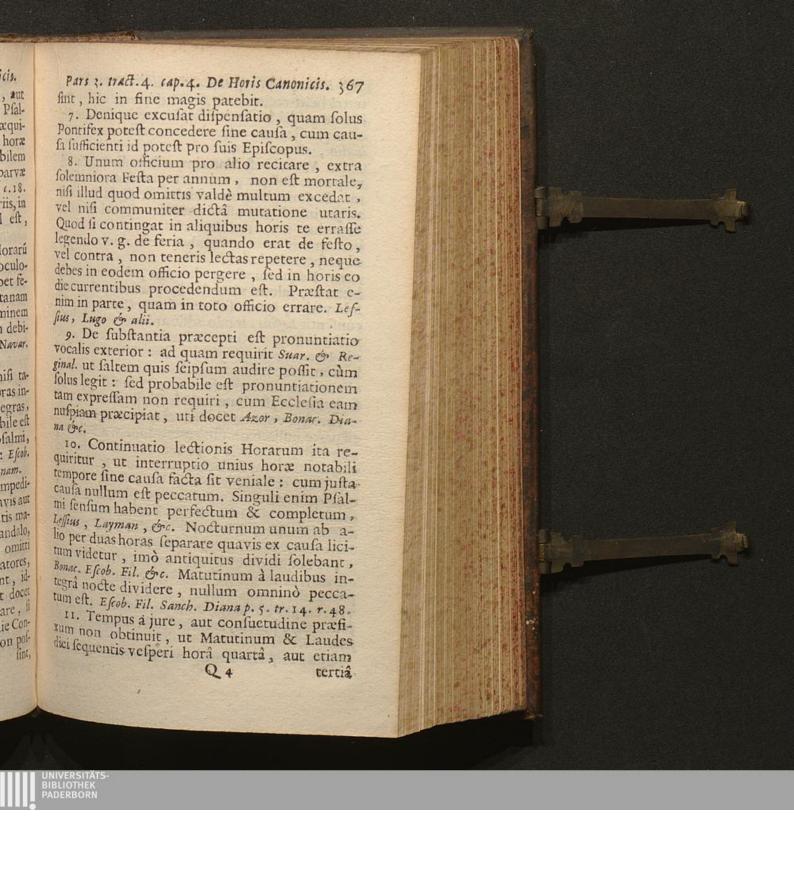


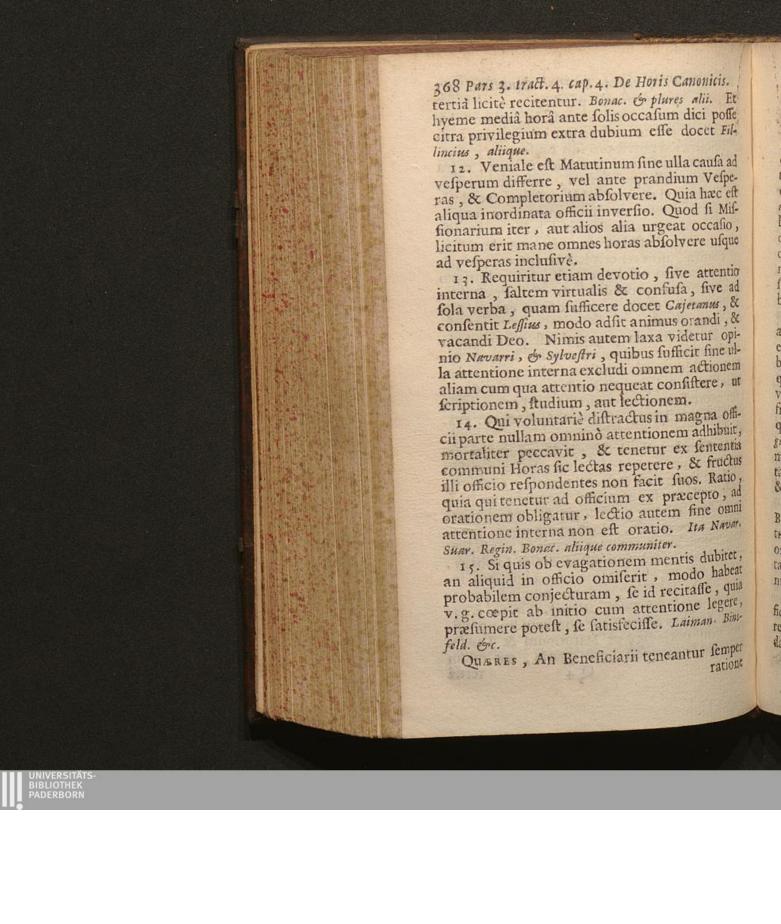


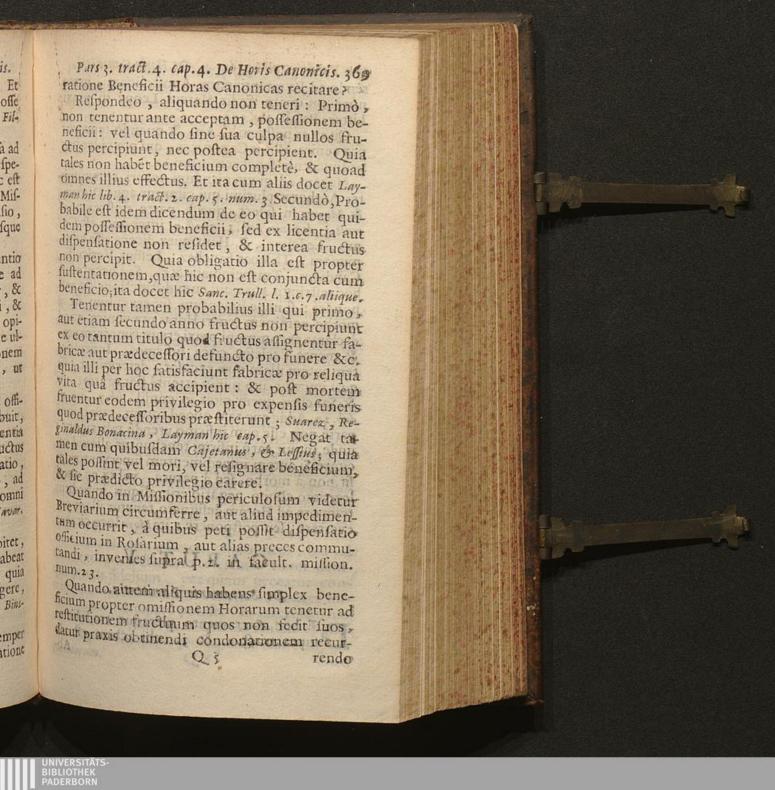












15.

370 Pars 3. tract. 4. cap 4. De Horis Canonicis. rendo ad Pænitentiariam Apostolicam, juxta normam quam tradit Marcus Leone in praxi Litter. Panit. pag. 522. QUARES postremò, An, & quando teneatur prævenire Horas Canonicas, qui prævidet impedimentum fuperventurum? Negant ad præveniendum teneri communiter Authores plurimi, qui citantur apud Dianam, & Moyam in select. quæst. parte postrema ad tract. 3. de panit. difp. 1. quest. 7. inter quos est Canus, Ledeima, P. Henriquez dicens effe communem, Thomas Sanchez, Lessius Vericelli, Candidus, Turrecremata &c. Sed accuratius hoc restringit Moya, qui cum distinctione sic refpondet : fi impedimentum superventum sit à morbo, neminem teneri Horas prævenire, quod declarat excommuni praxi etiam timoratorum, & mente Ecclesiæ circa infirmos. Infirmitatem autem illam quæ excusat, determinat este quæ impedit quo minus attente fiat oratio; uti & Sanchez quem citat in consil. lib.7. cap.2. dub. 27. Additque tam quoad totum, tam quoad parte non esse cum infirmo utendu tali rigore: unde,inquit,rarò infirmi tenebuntur aliquid recitare. Si autem impedimentum fuperventurum fit, non à morbo, sed à natura, vel ex eo quod legitimo aliquo negatio erit aliquis impeditus gez tempore ad Horam designato, tenetur illam anrit evertere, seu postponere: itaMoyaloco citato. ct. CH Solling the CAPUTAL V. qu De Sucramento Panitentia. ch omilionem Horarum rencont ad D'E hoc Sacramento pleraque tradidimus inpra tract. 2. & 3. ubi actum est de rep

Pars 3 tr. 4. cap. 5. De Sacram. Panitentia. 27 1 Absolutione, & Confessione Sacramentali. Nunc de virtute Poenitentiæ prout se habet tam extra, quam intra Sacramentum. Dico primò: Pœnitentia est animi dolor, ac detestatio, de peccato commisso, cum spe venix, & proposito non peccandi de cætero. Colligitur ex Trid. Seff. 14. cap. 4. & est contra Lutherum & plerofque hujus temporis Sectarios, qui pœnitentiam nolunt consistere in dolore de peccatis præteritis, sed in solo amore justitiæ, ac vitæ novæ, usque adeo omne quod dolorem sonat à se procul amovere nituntur : parum memores Ninivitas in cilicio & cinere Pænitentiam egisse Matth. 11. præter alia quæ in-Scripturis memorantur asperioris poenitentiaexempla. Ponitentia sive detestatio peccati, alia est charitate perfecta, quæ scilicet ex Dei amoreprocedit, & contritio vocatur; alia est imperfecta, sive attritio, quæ concipitur ex inferioria morivo, v. g. ex timore gehennæ, aut alteriuspanæ propter peccatum à Deo infigendæ. Dico secundo: Dolor sive contritio de peccatis ex motivo amoris Dei super omnia peccatorem justificat etiam extra Sacramentum. Probatur primò ex Prover. cap.8. v.17. Ego diligentes me diligo 2. ex Trid feff. 14. cap. 4. ubi afferit, Contritionem aliquando Charitate perfectam effe , hominemque Deo reconciliare: Ubi aliquando non ad reconciliationem, sed ad-Charitatis perfectionem refertur. Favet denique praxis fidelium, per quam peccator contrius omnia Sacramenta vivorum, præter Eucharistiam, accipere potest. Et inter Bajanas teprobata est prop. 3.2. Charitas illa qua est plemindo legis, non est semper conjuncta cum remissione peccatorum.

BIBLIOTHEK PADERBORN

1.

xta axi

tur

ım-

uni-

am,

a ad

Ca-

om-

elli,

atius

ref

fit à

luod

um,

nita-

effe

; un

ар. 2.

uoad

ore:

d re-

urum

quod

editus

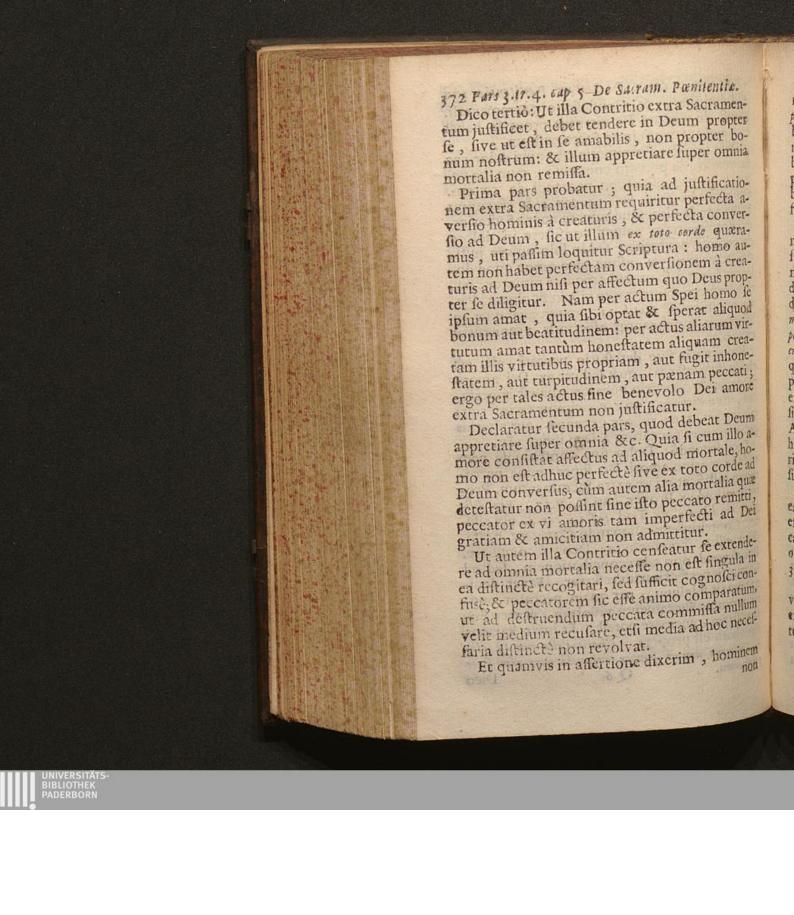
n an-

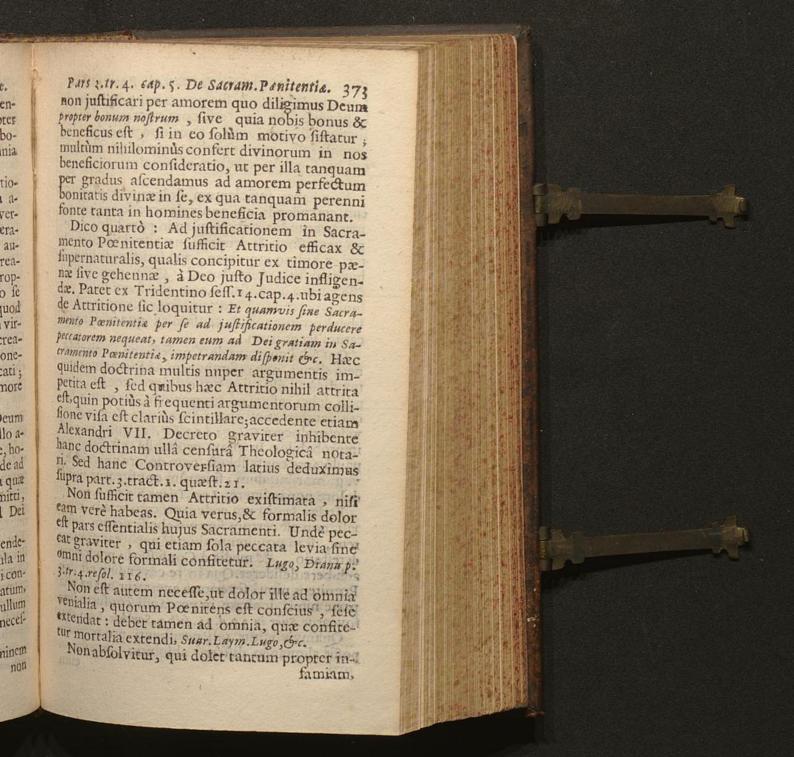
tato.

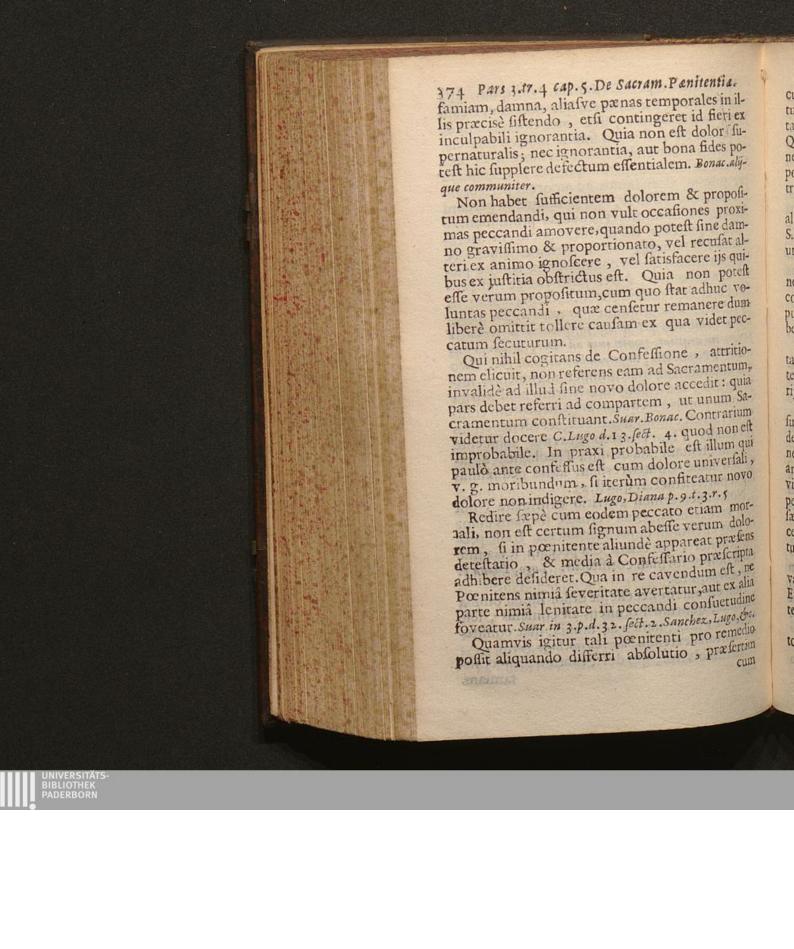
dimus

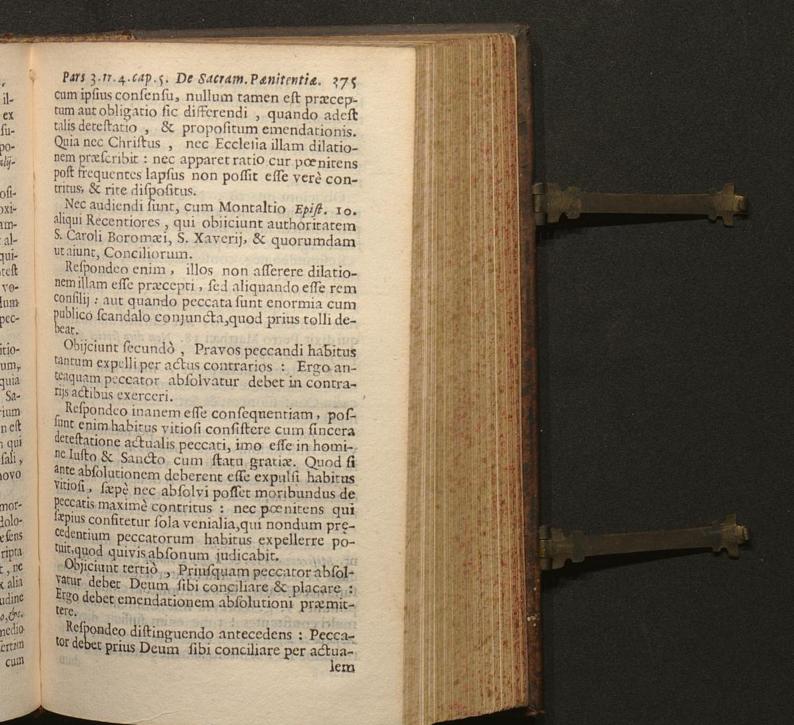
A dc

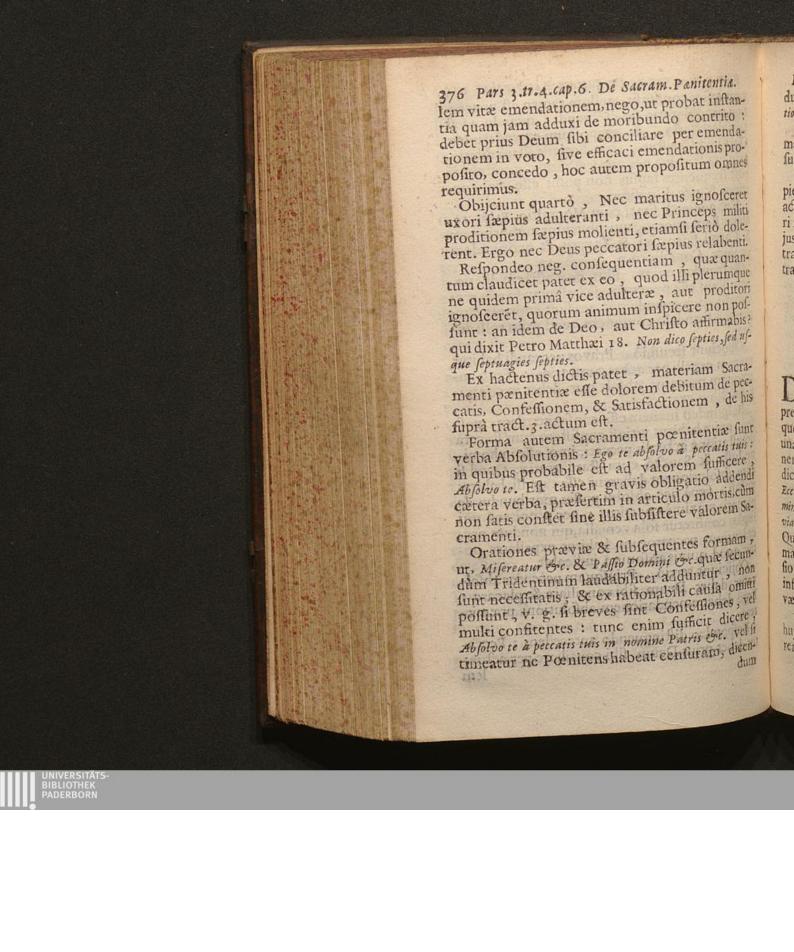
Ab-











Pars 3.tr.4.cap.6. De Extrema Vnctionis 377 dum est, Absolve te ab omni vinculo excommunicationis.

Forma integra Clementis VIII.in Rituali Romano expressa ut eâ omnes utantur, tradita est

supra par. 3. tract. 3. in fine.

la-

10-

nes

eret

iliti

ole-

nu.

ian-

itori pofibis?

duf-

cra-

pece his

funt

tstis :

ere, Jendi

,cum

n Sa-

am,

cun-

non

, vel

cere ;

velfi

dum dum

Nota etiam motiva valdè idonea ad concipiendum dolorem, & formam variam eliciendi actum Contritionis pro hoc Sacramento reperiri infrà de praxi affistendi moribundis in fine hujus Operis: Item Remedia & documenta contra singulas species peccatorum, traduntur infra tract. 6. in fine.

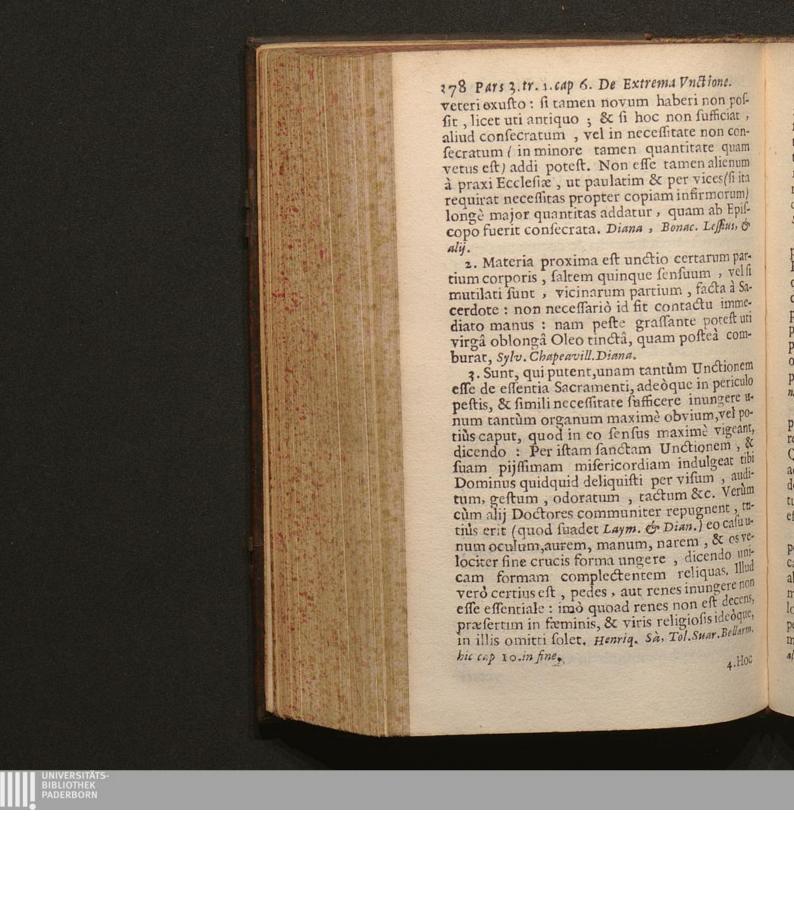
## CAPUT VI.

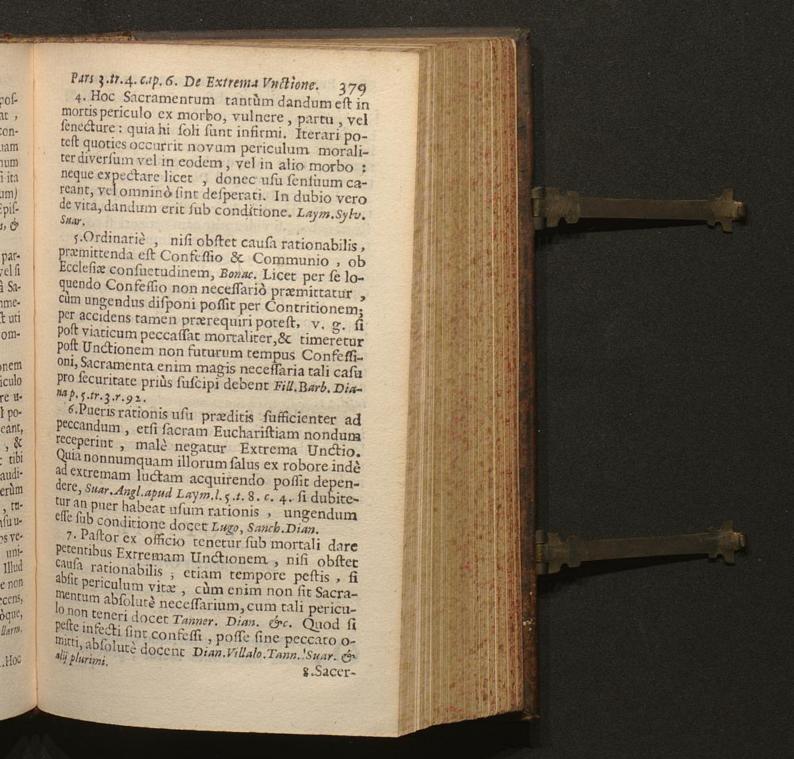
De Extrema Vnctione.

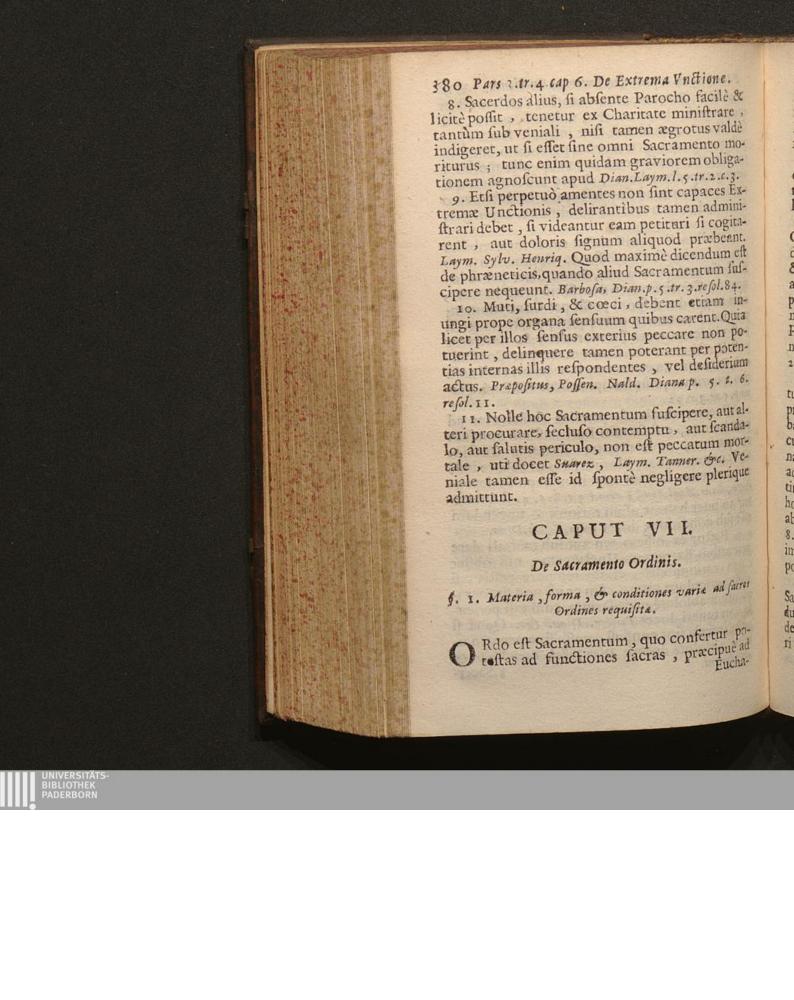
Efinitur, Sacramentum novæ Legis conftans Unctione Olei facri, & Sacerdotis deprecatione, ordinatum ad falutem moribundi, quoad animam & corpus. Institutum videtur una cum Poenitentia d Christo post Resurrectionem. Promulgatum est aperte Jacobi 5. ubi dicitur: Instrmatur quis in vobis, inducat Presbyteros Ecclesia, ut orent super eum, ungentes illum Oleo in nomine Dominis, & oratio sidei salvabit instrmum, & alleviabit eum Dominus, & si in peccatis sit remittentur ei. Quibus verbis indicatur Minister, subjectum, materia, forma, & essectus, qui est etiam remissio peccatorum, hæc autem remissio non sit sine insusione gratiæ, quæ sunt omnia ad verum novæ Legis Sacramentum necessaria.

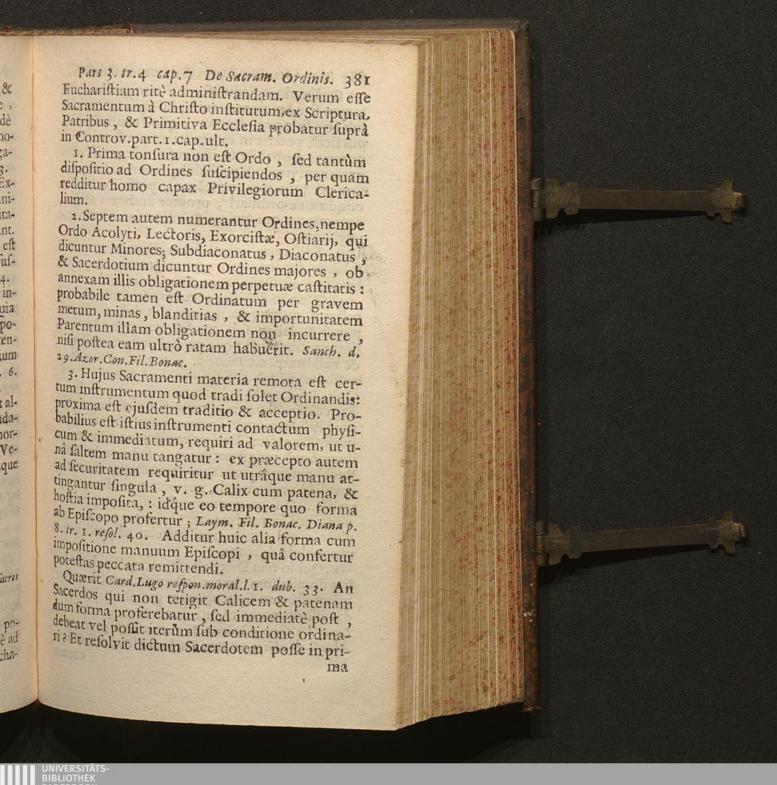
1. Hinc dicendum primò, materiam remotam hujus Sacramenti esse Oleum benedictum: quod renovandum est quotannis in Cœna Domini,

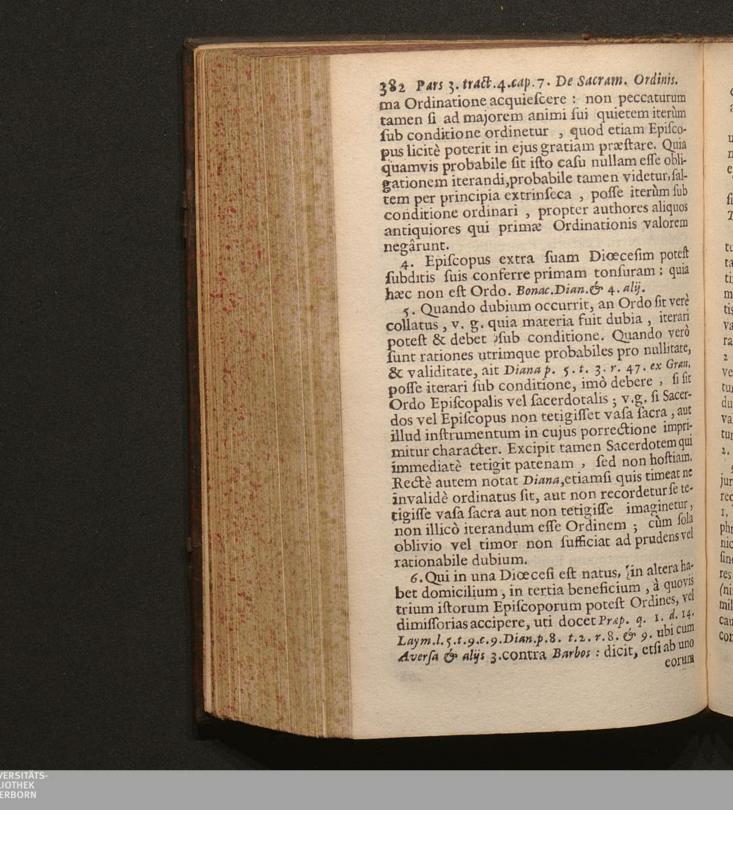
veter

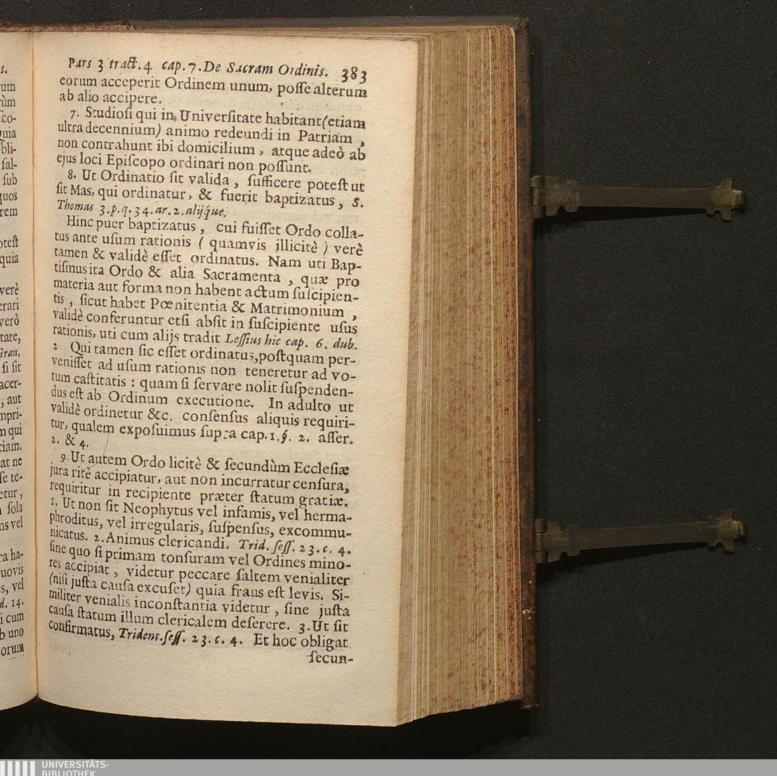




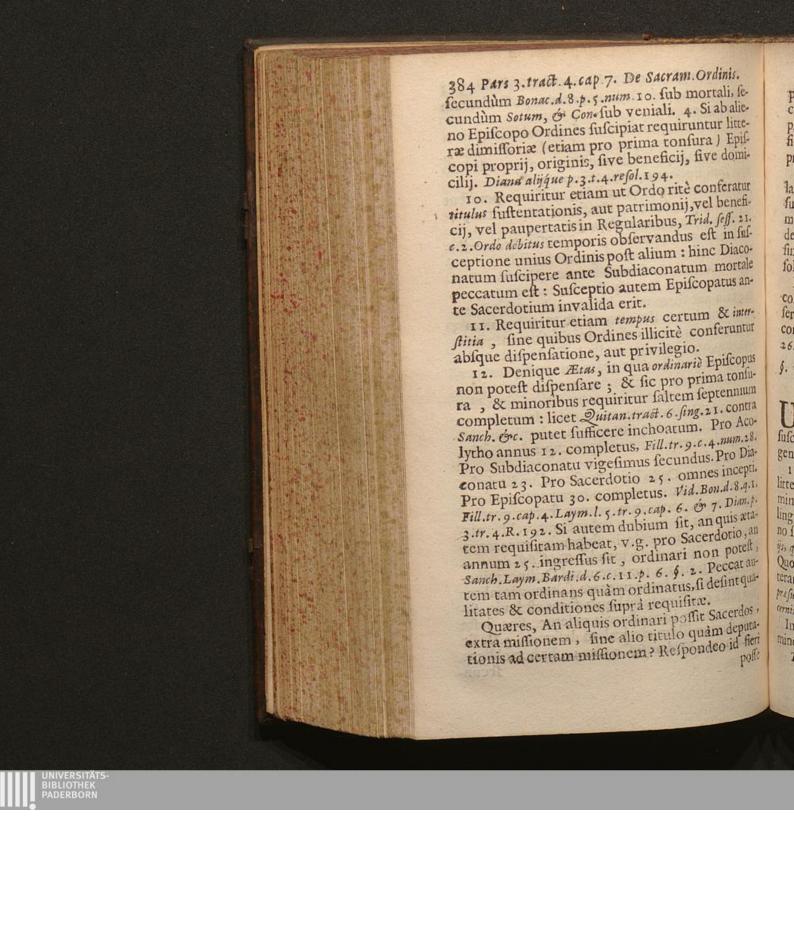


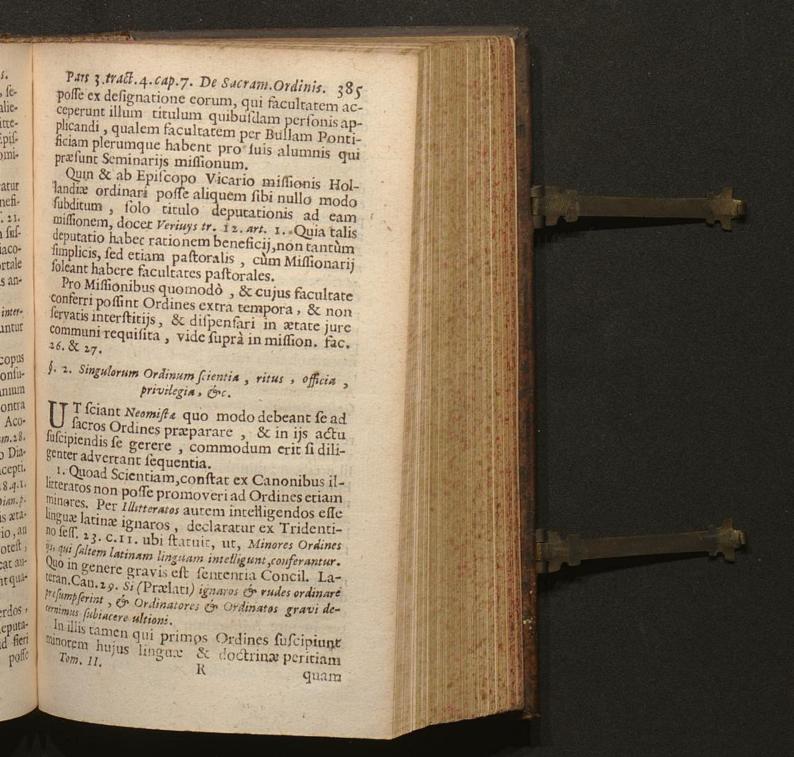


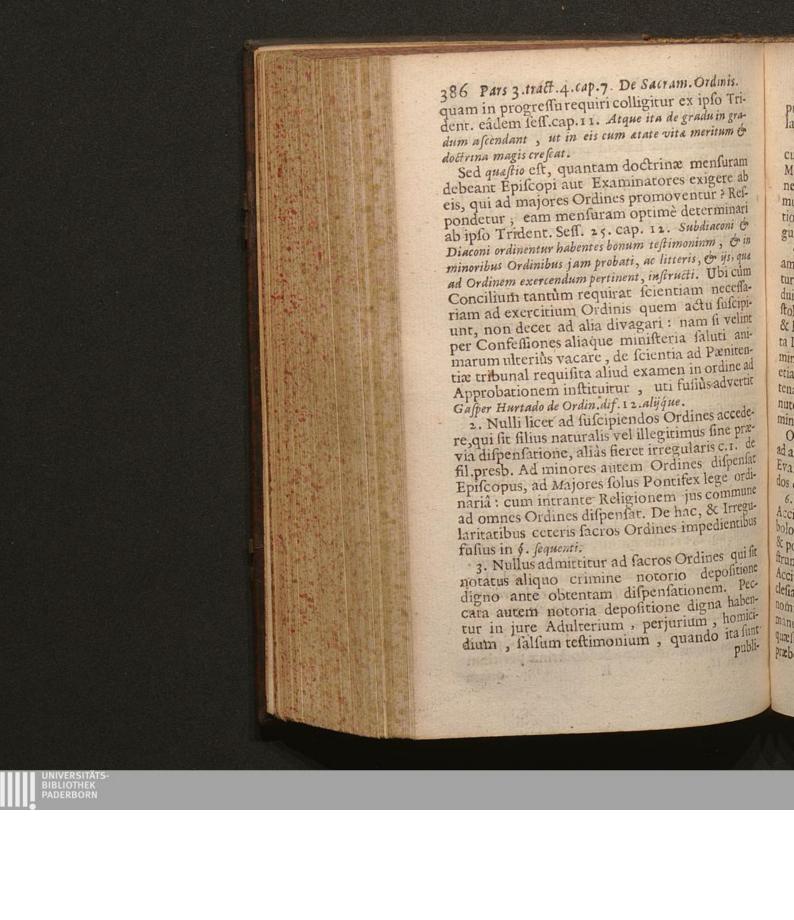


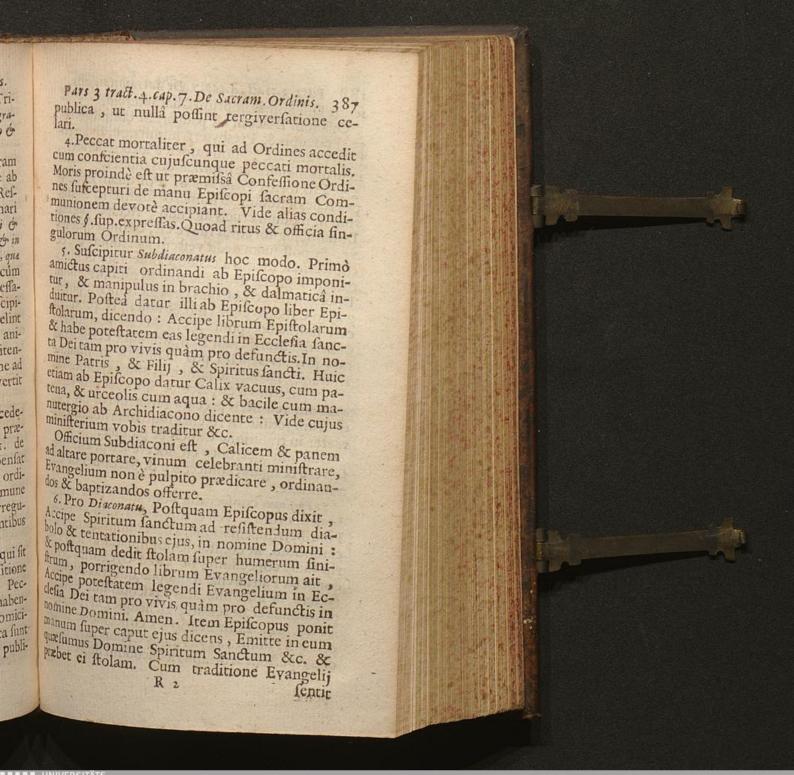


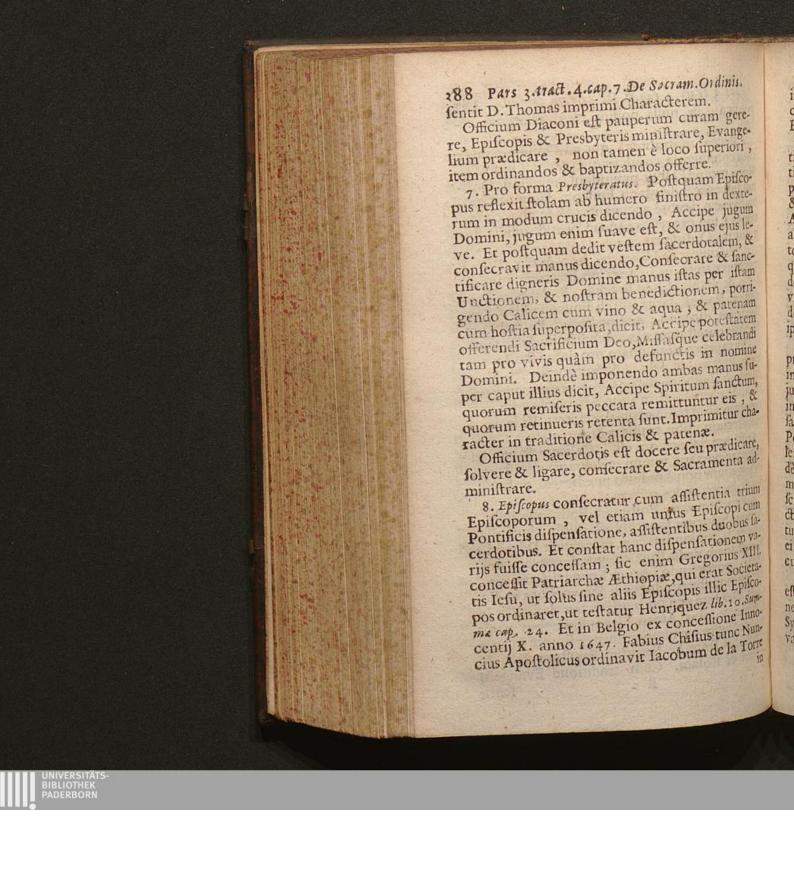
5.

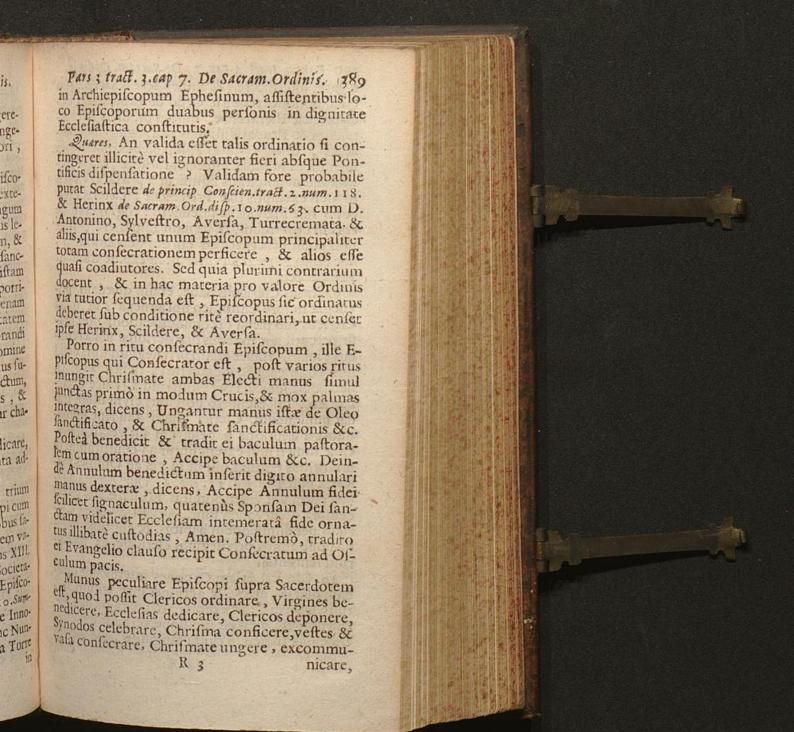


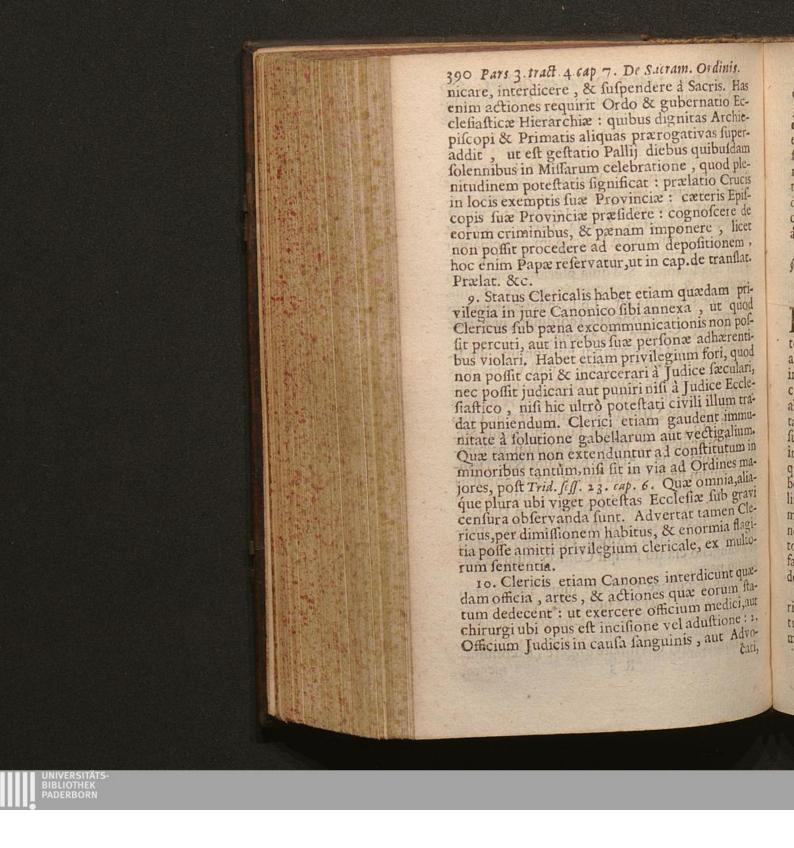












Pars : tract. 4. cap. 7. De Sacram. Ordinis. 391 cati, Patroni, Tabellionis in placitis fæcularibus: 3. Portare arma nisi in itinere: 4 Tabernas frequentare: 5. Venationi clamosæ vacare: 6. Exercere mercaturam aut negotiationem per seipsum lucri causa: 7. Ludere aleis nisi recreationis causă, illis autem ludere pro magna quantitate ob lucrum, Navarrus mortale existimat. Ordines enim Sacri, ut hominem soli Deo consecrant, ita vitam requirunt irreprehenfibilem,& à sæculi moribus longissimè segregatam. 3. Enumerantur & explicantur Irregularitates qua Ordinationem impediunt. Rregularitas est impedimentum Canonicum, susceptionem Ordinum sacrorum, & susceptorum usum impediens. Alia oritur ex delicto, alia ex defectu. Ex illis aliquæ irregularitates impediunt ab omni ordine suscipiendo, & suscepti exercitio v.g homicidium, aut bigamia : alique non privant omni Ordinis ministeriò, sed tantum ab aliquo, vel à solo ascensu ad Ordinem superiorem v.g. Diaconus carens oculo sinistro inhabilis est ad sacerdotium, exercere tamen ea que spectant ad Ordinem Diaconi non prohibetur. Dixi, irregularitatem impedire aut inhabilitare ad Ordines sacros suscipiendos, etiam primam tonfuram, & ad fusceptorum exercitium: non enim actus illos reddit invalidos, fed illicitos, ut si absoluat Sacerdos irregularis, illicità id facit & punitur, non tamen facit invalide, & sic

Ut incurratur Irregularitas ex delicto, requiritur actus externus, & mortalis, & confummatus: quia pæna annexa est gravis, ut docet communis. Non potest Confessarius in ullis irregula-

R 4 ritati-

BIBLIOTHEK PADERBORN

5.

Has

Ec-

hic-

per-

lam

ple-

ucis Epif-

e de

licet

flat.

pri-

pof-

enti-

quod

ıları,

ccle-

n tra-

nmu-

lium.

ım in

s ma-

,alia-

gravi 1 Cle-

flagi-

aulto-

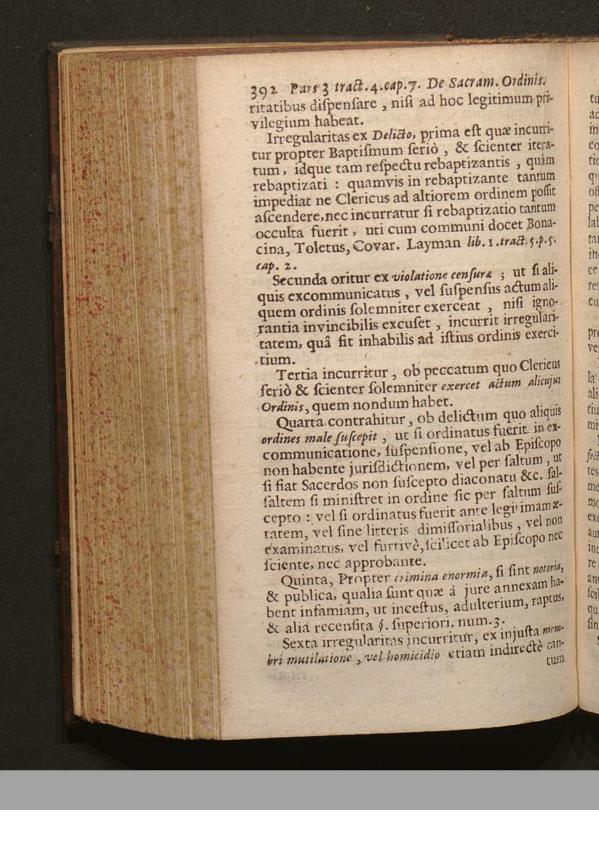
quan sta-

ci,aut

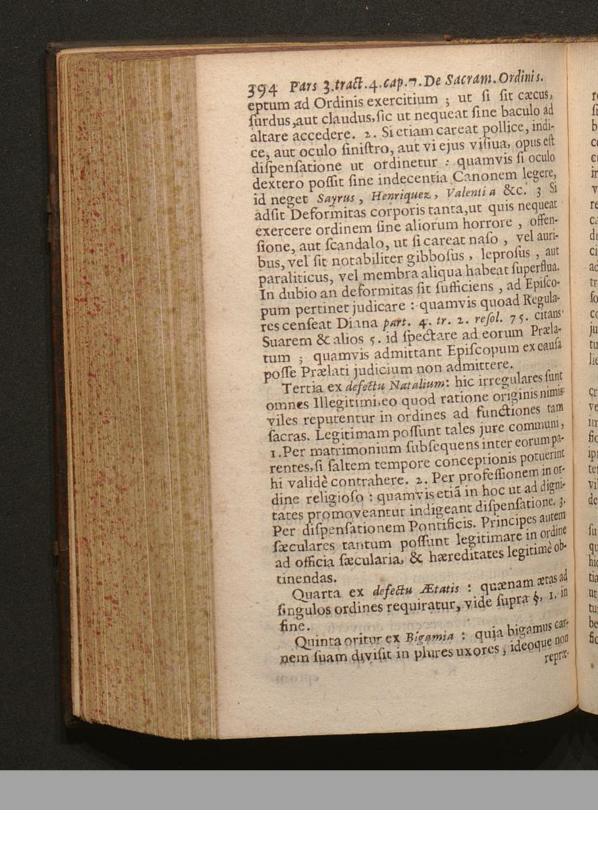
ne: 2.

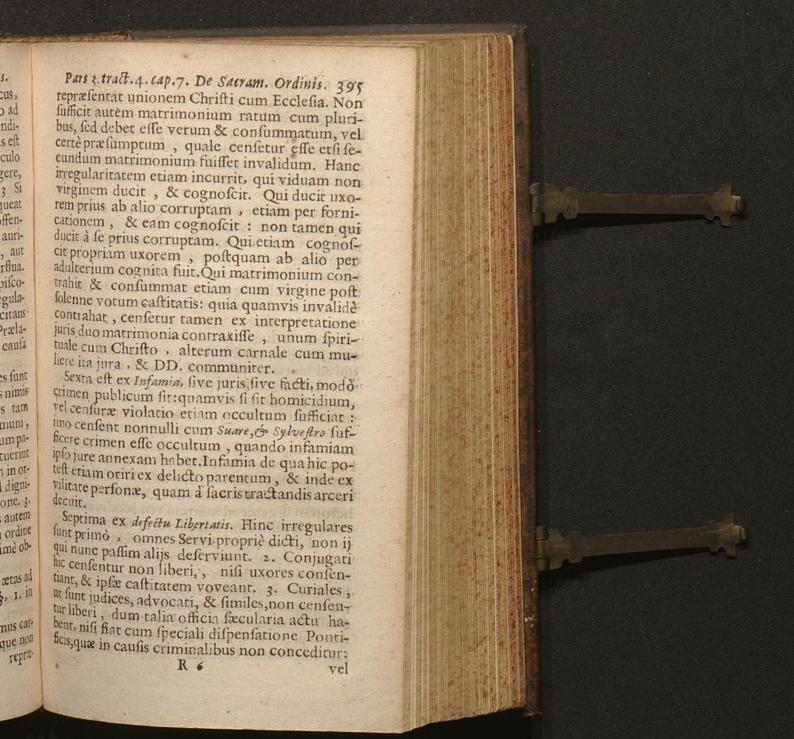
Advo

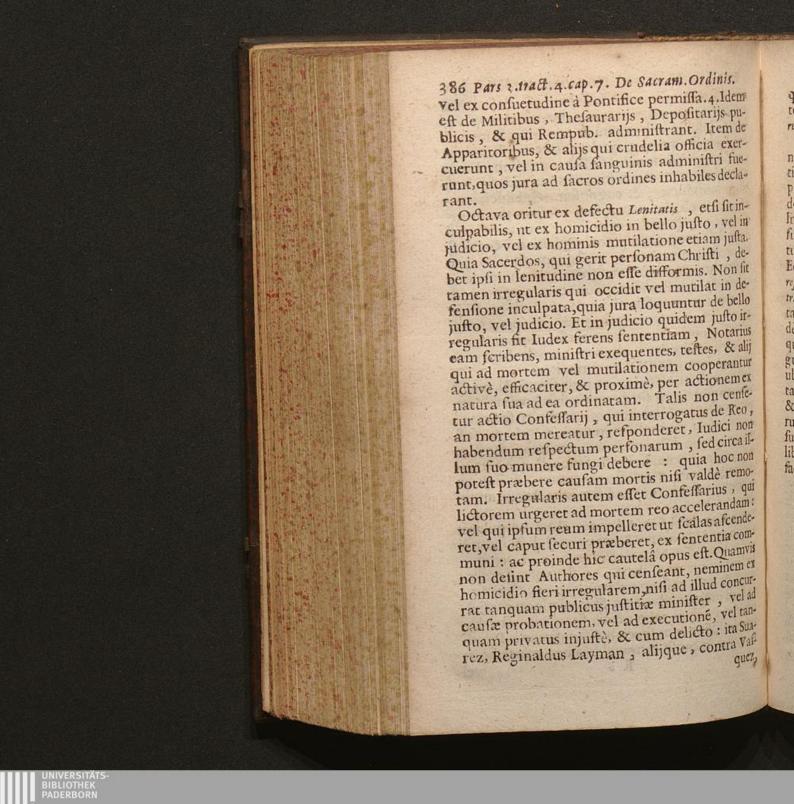
catt,



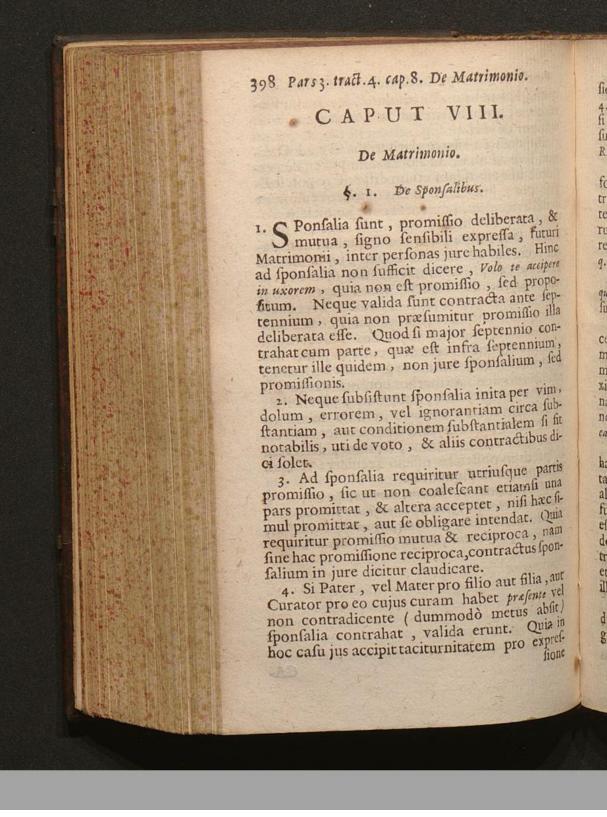




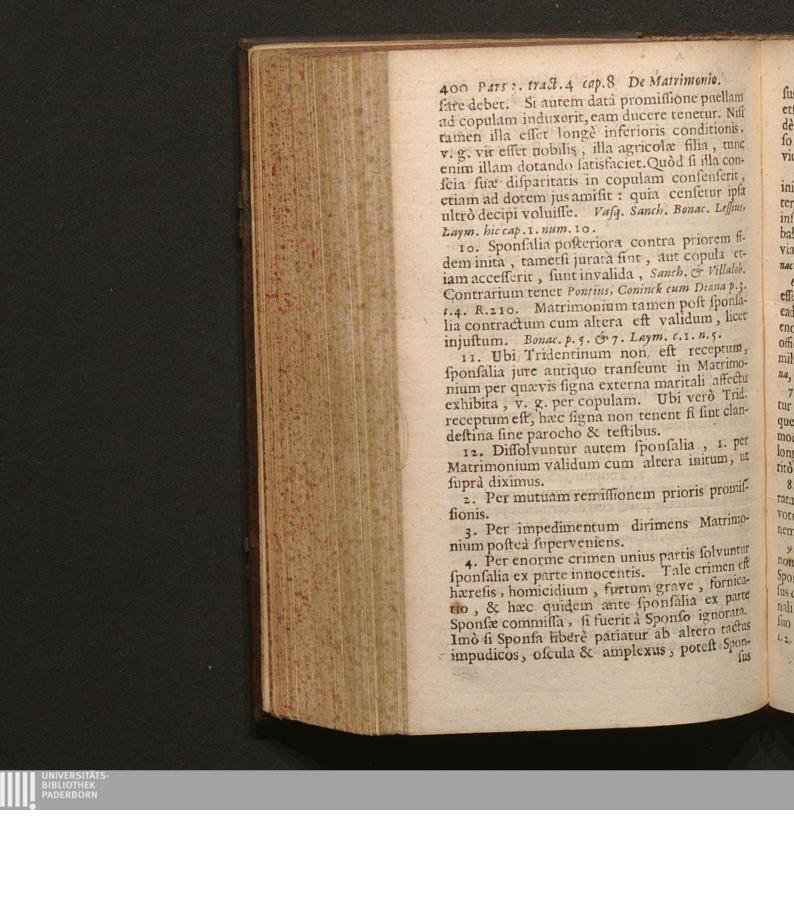


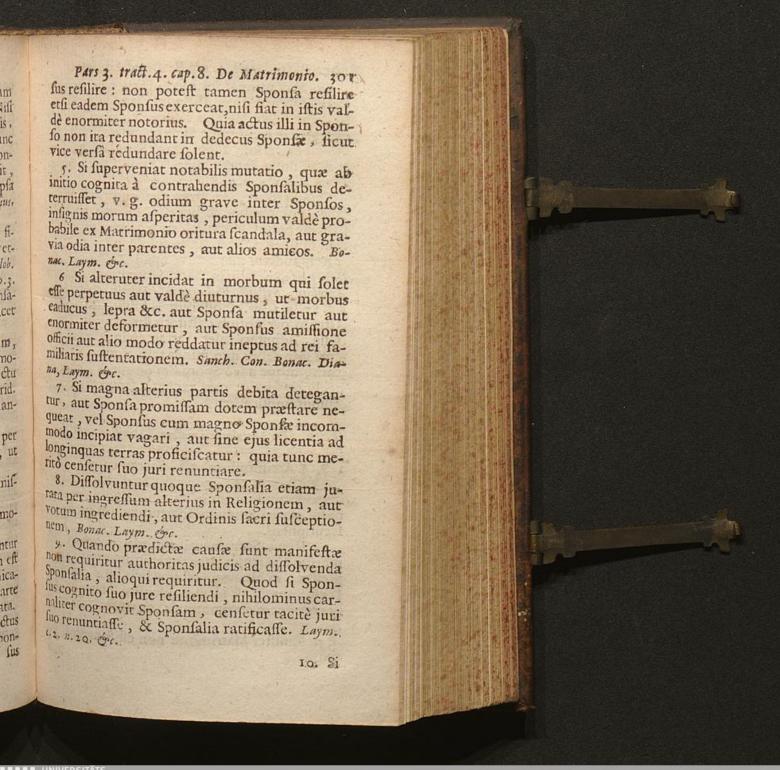


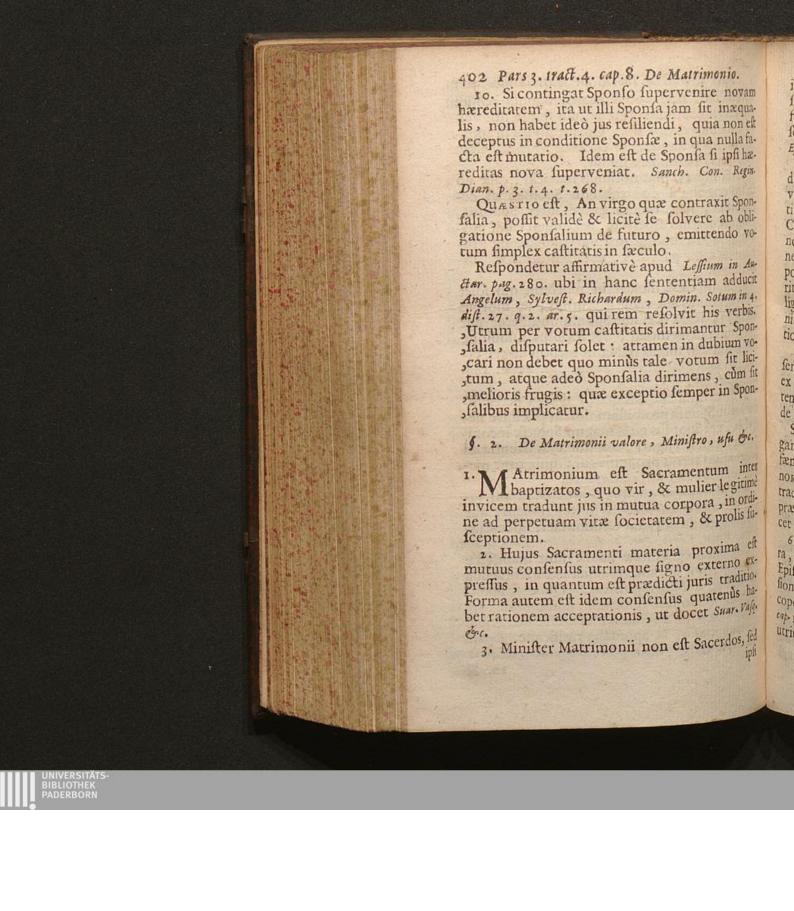


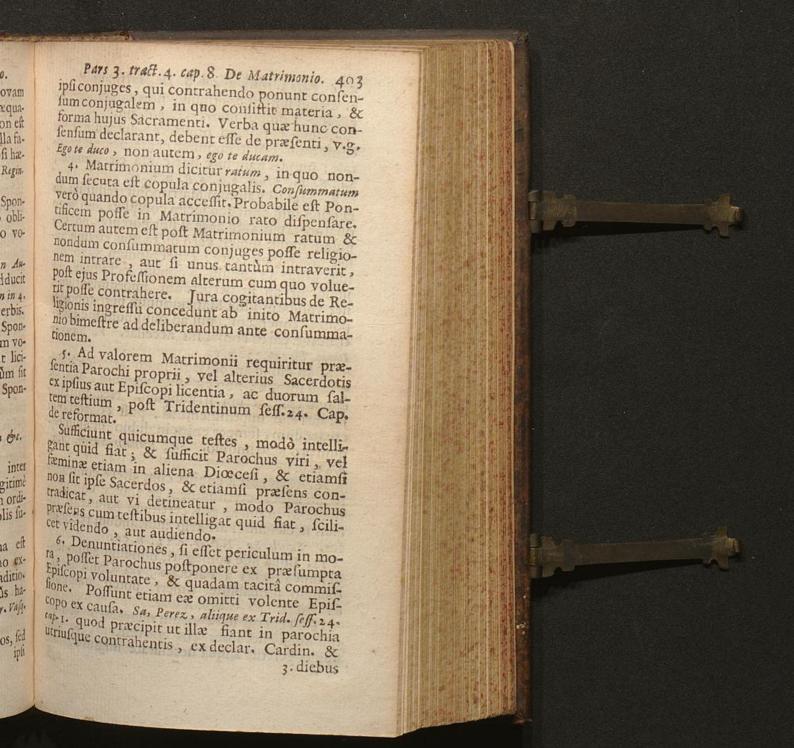


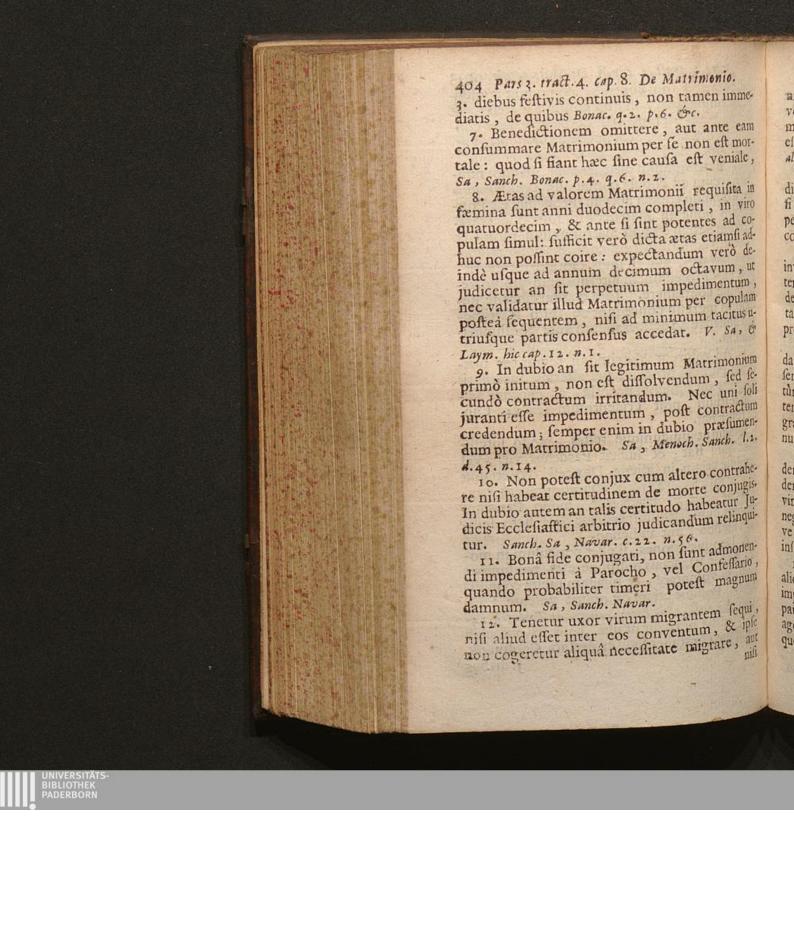


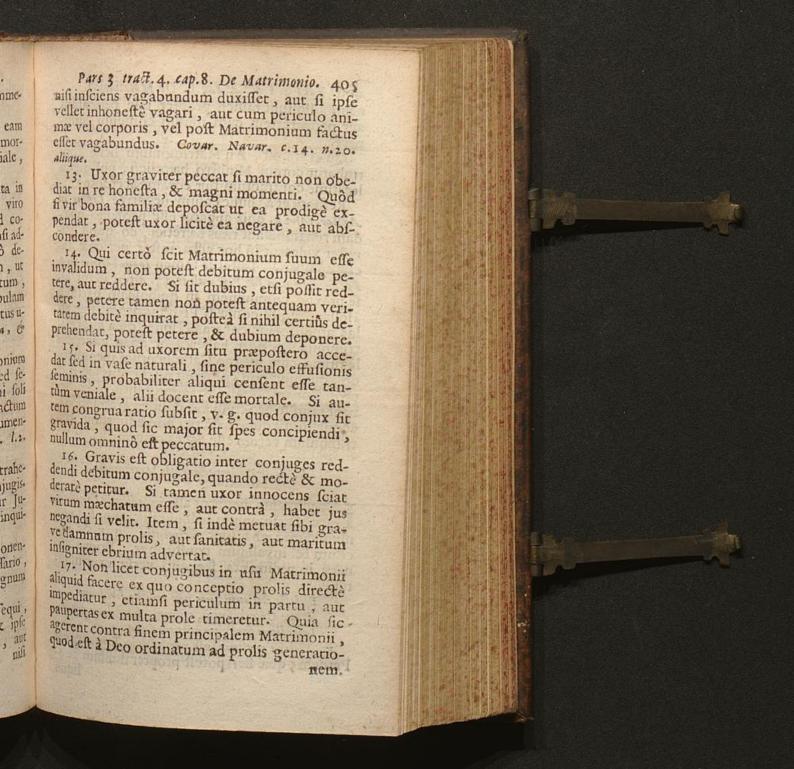












406 Pars 3. tract. 4. cap. 8. De Matrimonio. nem. Possunt tamen propter tale periculum fo aut paupertatem cum mutuo confensu absti-QUASTIO est, An Matrimonium licitè contrahatur coram Ministro hæretico, postquam legitime contractum fuit coram Sacerdote? fæ Respondet ad hunc casum negative Lessins in te Austar, cas. 24. quia apparet esse professio quafu dam religionis aut ritus hæretici, eo quod Minister videatur in hoc actu instar persona sacræ adhiberi. Teftatur tamen Ioan. Verjuys Ord. no Pradicatorum in suo Pastorali tr. 13. art.7. illam elfe praxim communem in quibusdam partibus Hollandiæ, & confæd. Provinciarum, fine ulrei la Catholicorum contradictione, quia aliasmatrimonia illa non haberentur apud hæreticos tin legitima, cum magno Catholicorum incommodo, qui hinc non colligunt ullam ritus hæretici 910 professionem, & Ministri apprecantis verba habent tantum pro civili aut politica gratulatione, eòque magis quod hæretici non admittant Matrimonium verum esse Sacramentum. neig \$. 3. De impedimentis Matrimonii. +3 I Mpedimenta dicuntur alia impedientia tantum, quæ Matrimonium reddunt illicitum, fed non invalidum : alia funt dirimentia, quæ & illidur citum & invalidum constituunt. Prioris generis impedimenta sequenti versu exprimundeb Ecclesia vetitum, nec non tempus feriarum, Atque Catechismus , crimen , sponsalia , votum, Impediunt fieri , permittunt facta teneri. 1. Ecclesia vetitum, est prohibitio Episcopivel Parochi, quæ fieri potest propter dubium de a-

Pars 3. tract. 4. cap. 8. De Matrimonio. 407 liquo impedimento, aut inhabilitate inter Sponlos volentes contrahere. 2. Tempus, scilicer ab Adventu usque ad Epiphaniam inclusive, & à die Cinerum usque ad octavam Paschæ: quo tempore non est licita benedictio nuprialis, nec convivium, nec Sponfæ ad domum traductio. At fine his illo etiam tempore Matrimonium contrahere licet, & consummare: etsi quidam consummare negant licere, nisi cum rirè est benedictum. 3. Sponsalia cum altera persona quamdiu non sunt rite dirempta, Matrimonium cum alia 4. Affinitas contracta per Catechismum inter respondentem & catechizatum: sed sublatum est hoc impedimentum per Concilium Triden-5. Votum, scilicet simplex castitatis, vel religionis, five non nubendi. Sanch. Ge. 6. Criminis impedimentum est varium, primo uxoricidium, nisi esset in adulterio deprehensa, ut aliqui addunt. 2. Incestus cum uxoris viventis consanguineis intra secundum gradum, nisi sit occultus. 3. Vi accipere alienam Sponfam. 4. Convictum esse in judicio Sacerdotem occidiffe. 5. Solennem agere poenitentiam, dum illa durat. 6. Fieri patrinum filii, ne possit uxor petere debitum. Verum hæc criminis impedimenta per non usum sublata esse docet Navar. Sanch. Con. Laym. hic cap. 25. Potest in cæteris prædicus Episcopus dispensare, cum est periculum incontinentiæ. Non debet autem, nist urgente causa, concedere tempore prohibito nuptia-

lum

bfti-

con-

uam

45 in

juæ-

Mifa-

Ord.

ef-

e ul-

ma-

ticos imo-

etici

ha-

one,

Ma-

tum,

non

illi-

s ge-

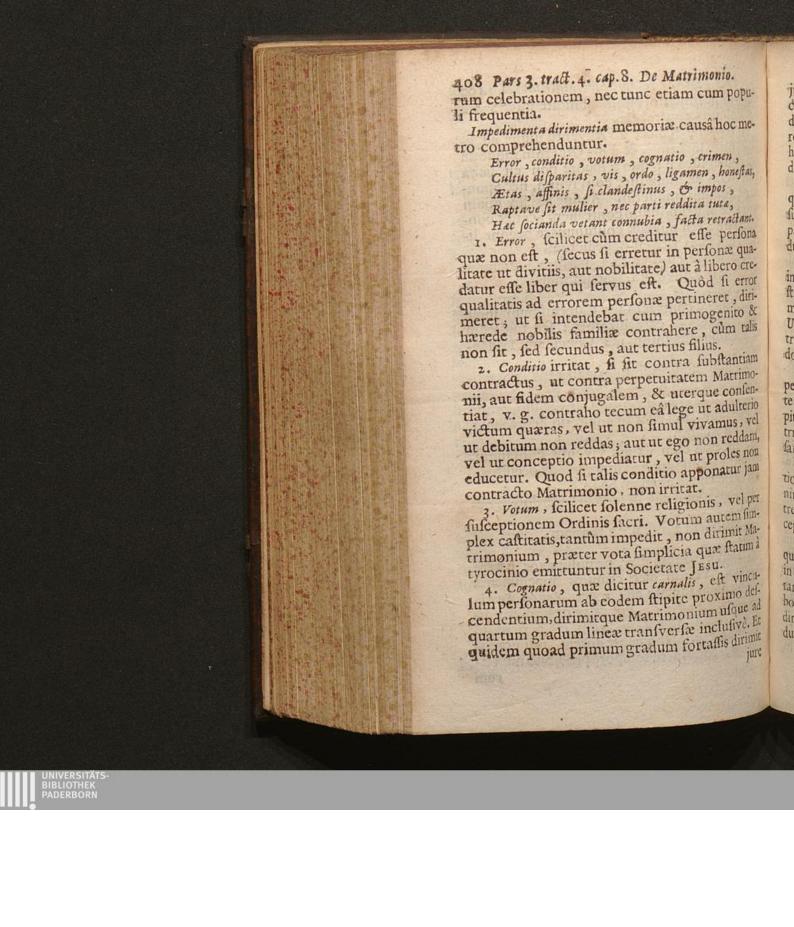
nun-

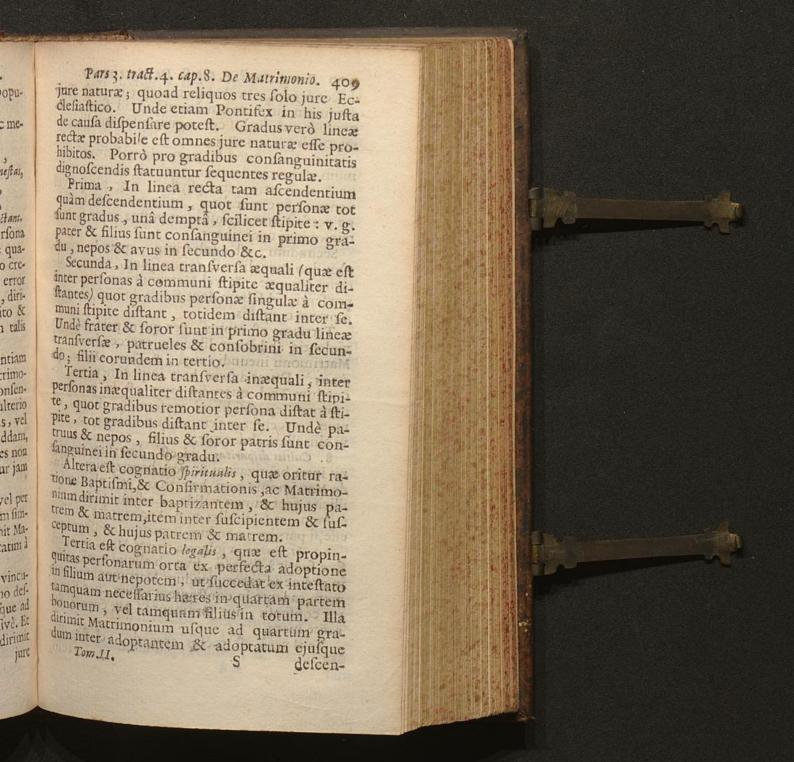
otum

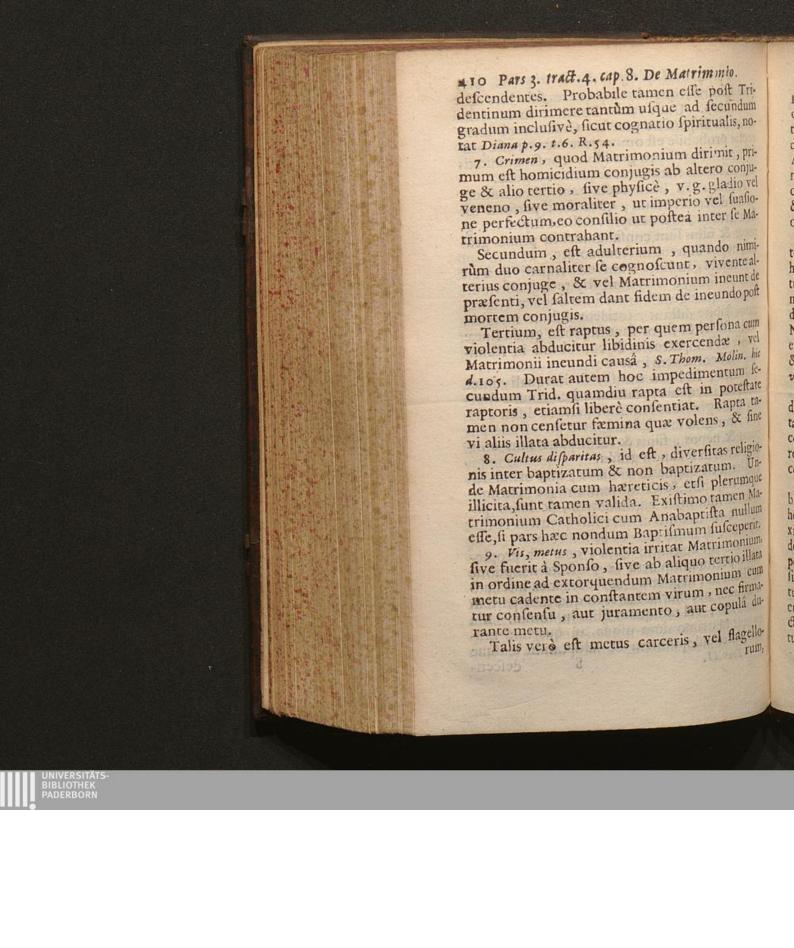
oivel

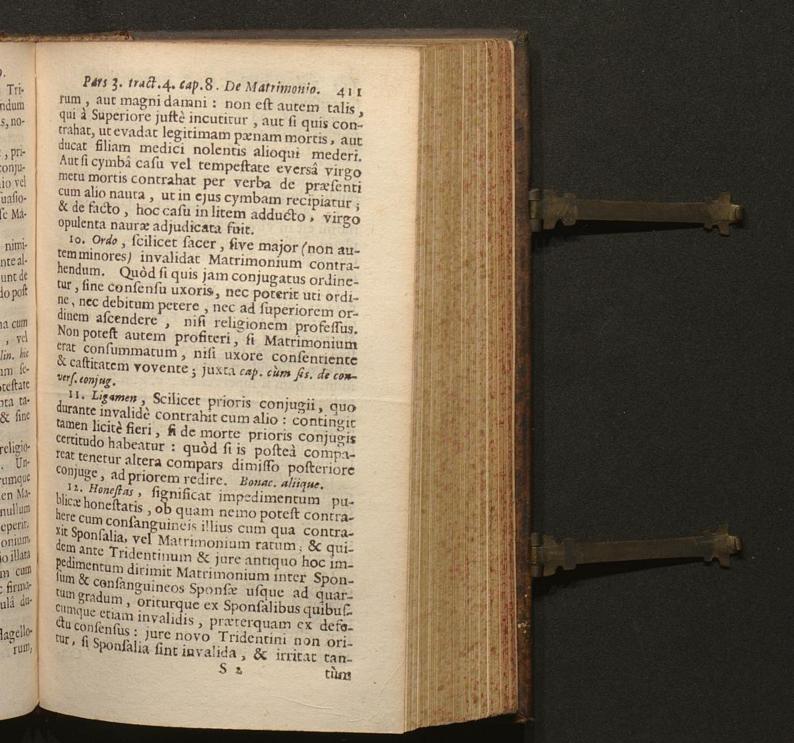
de a-

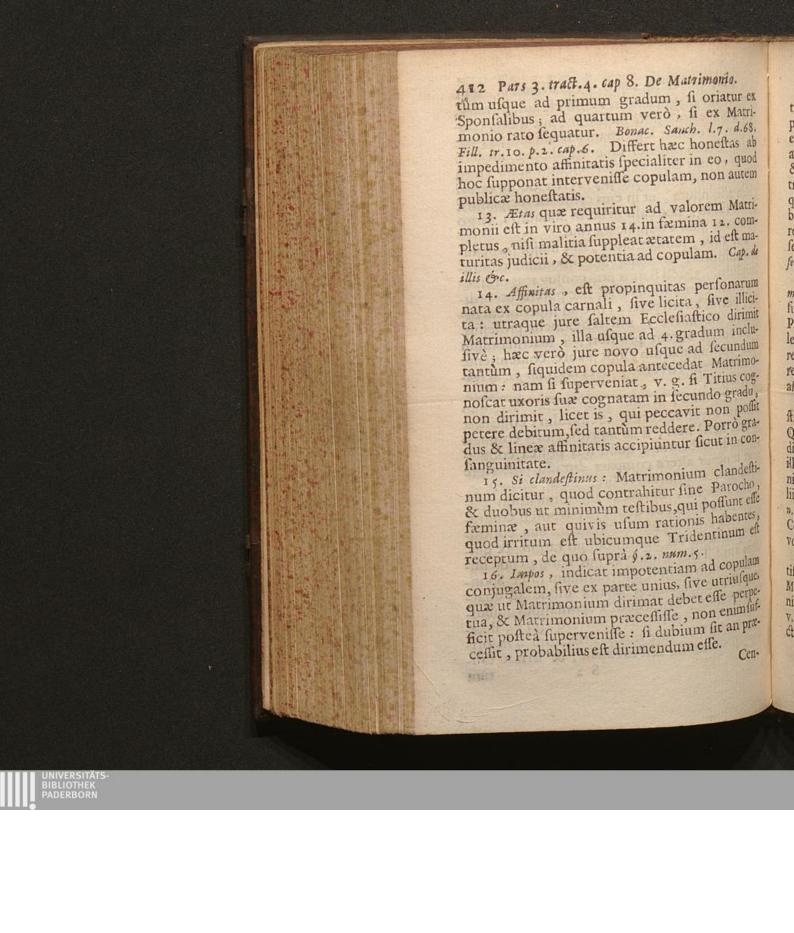
>

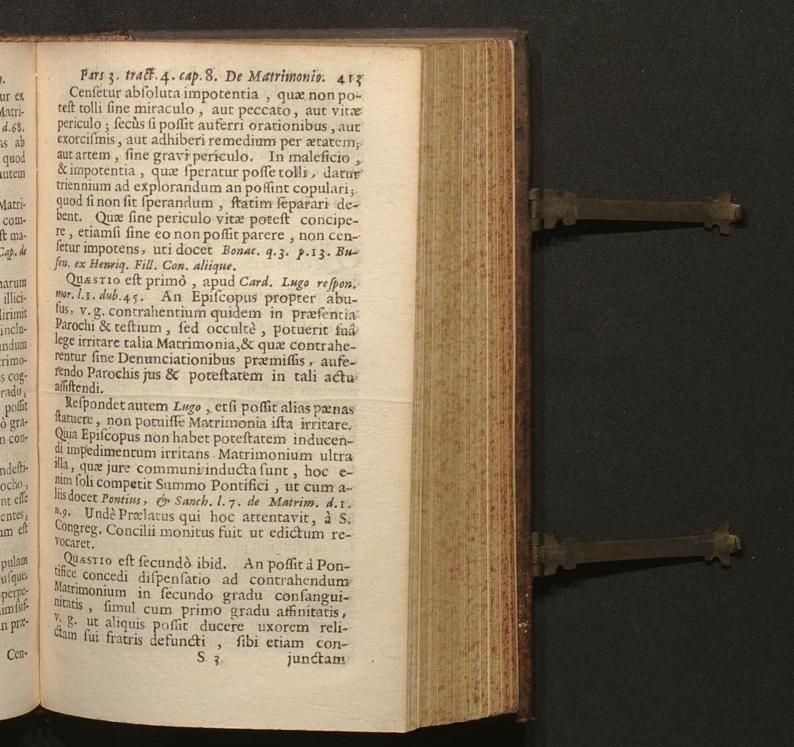


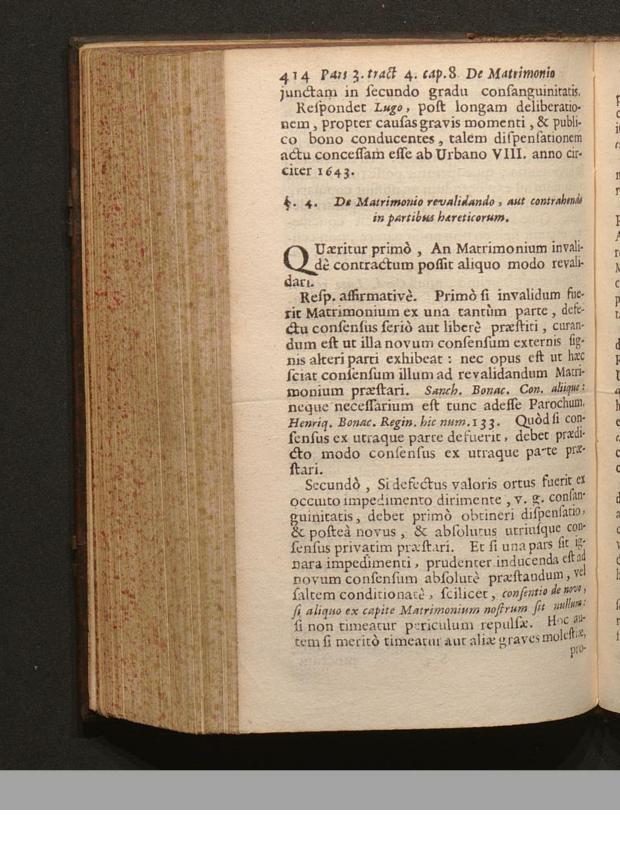


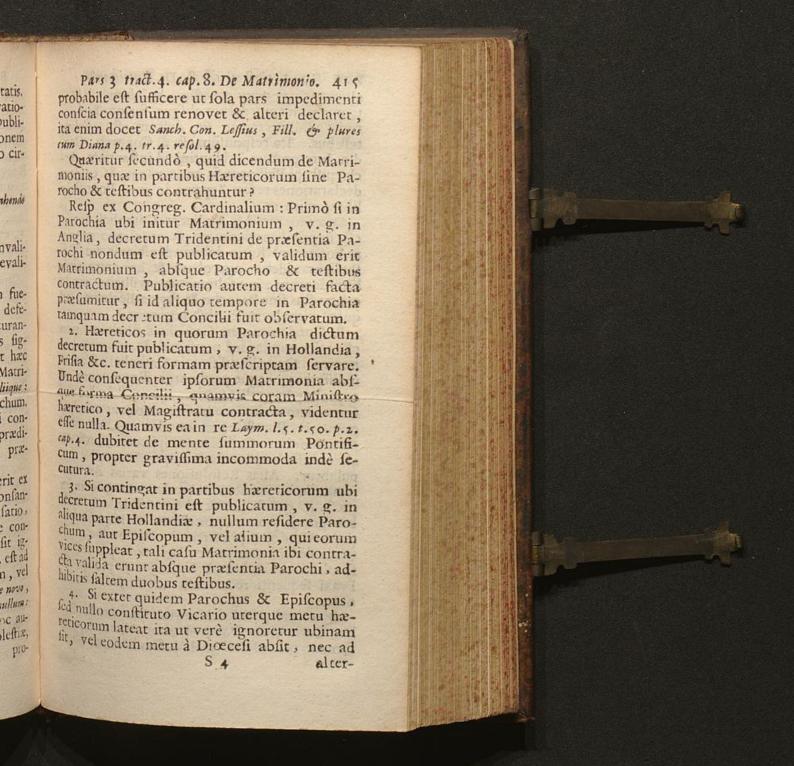


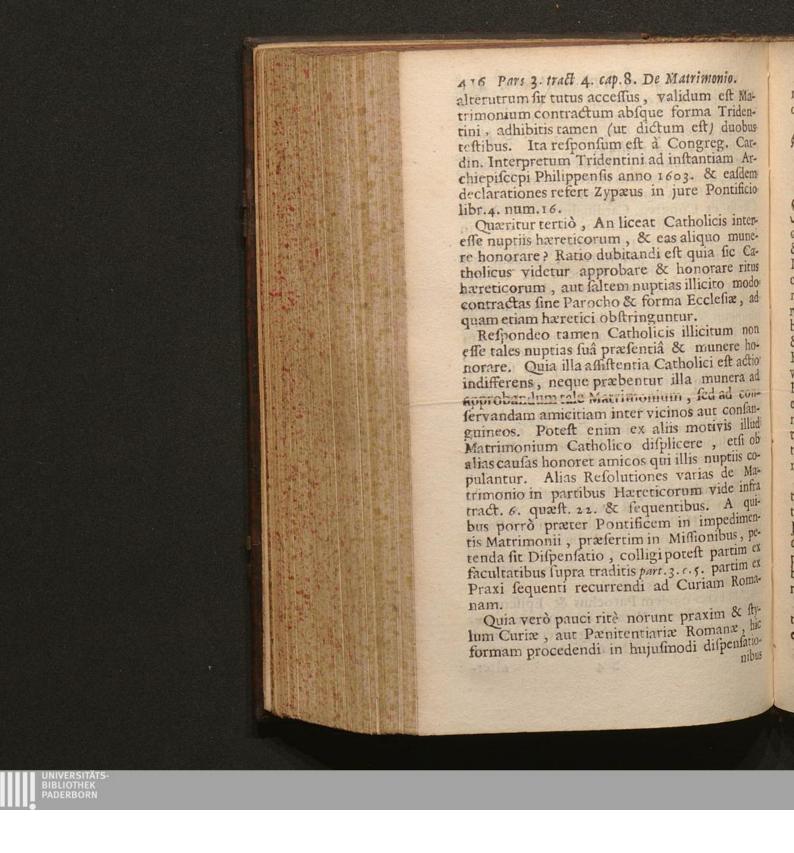


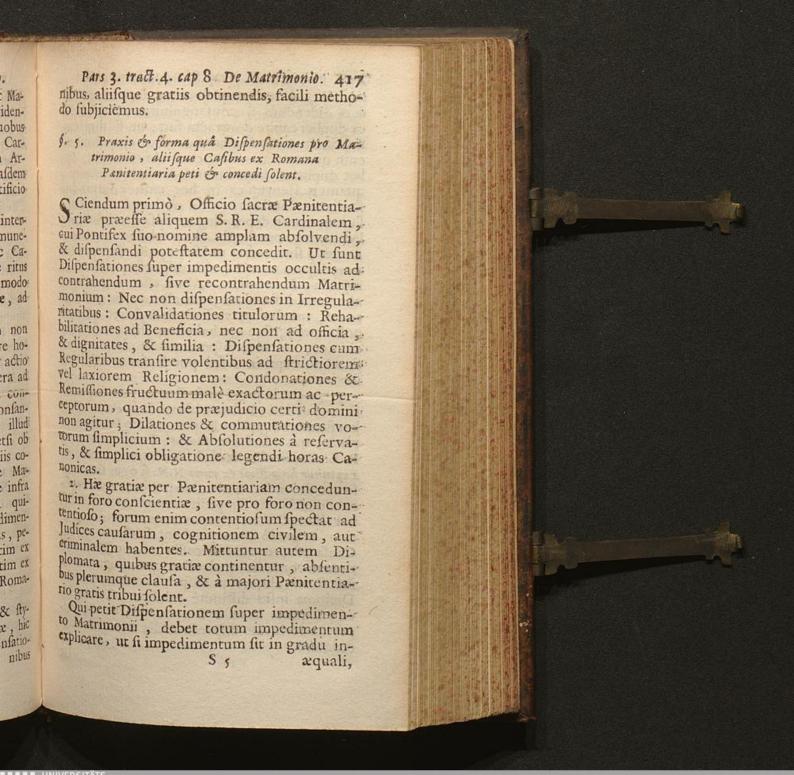


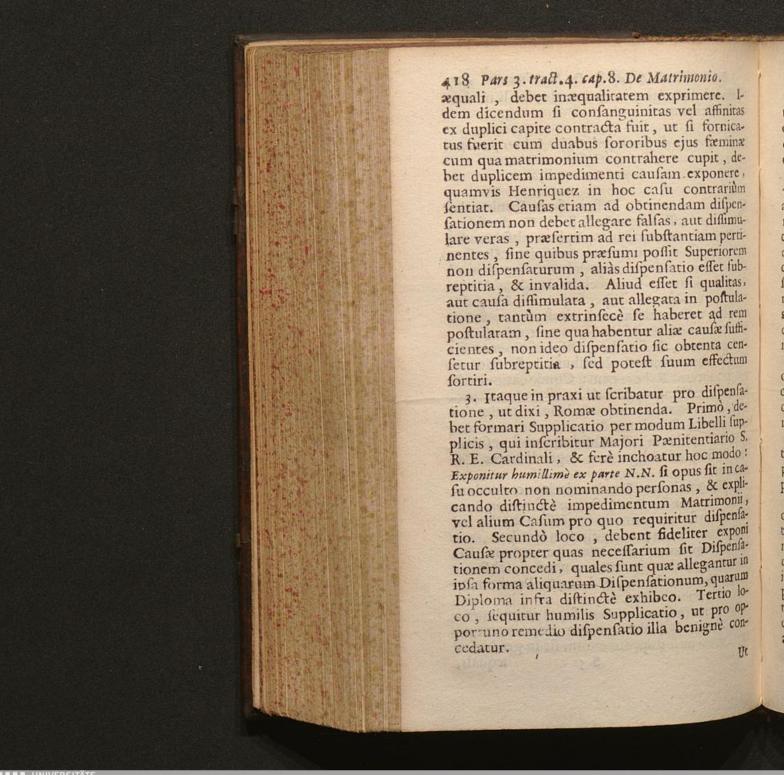


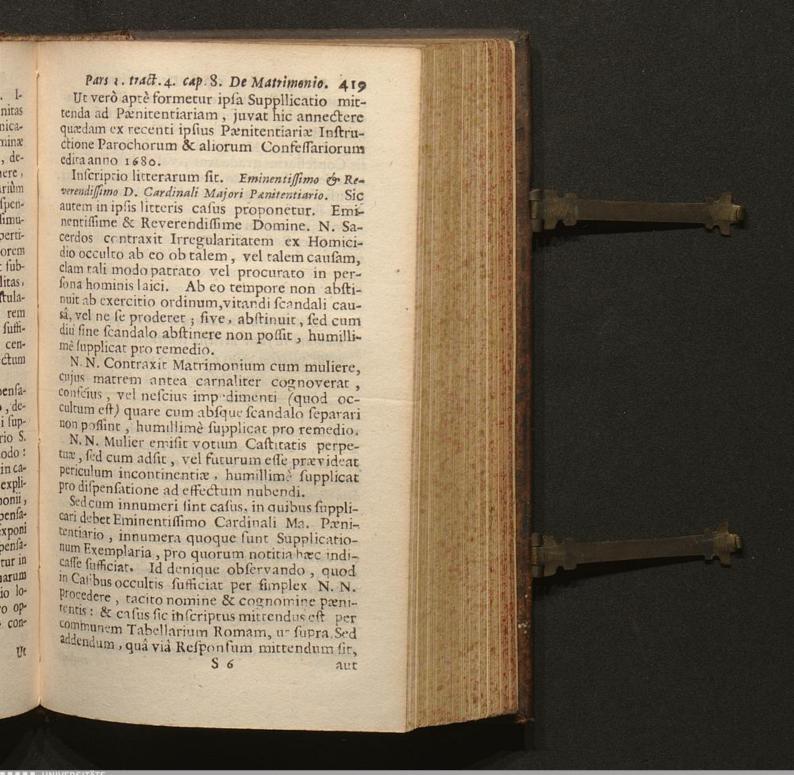


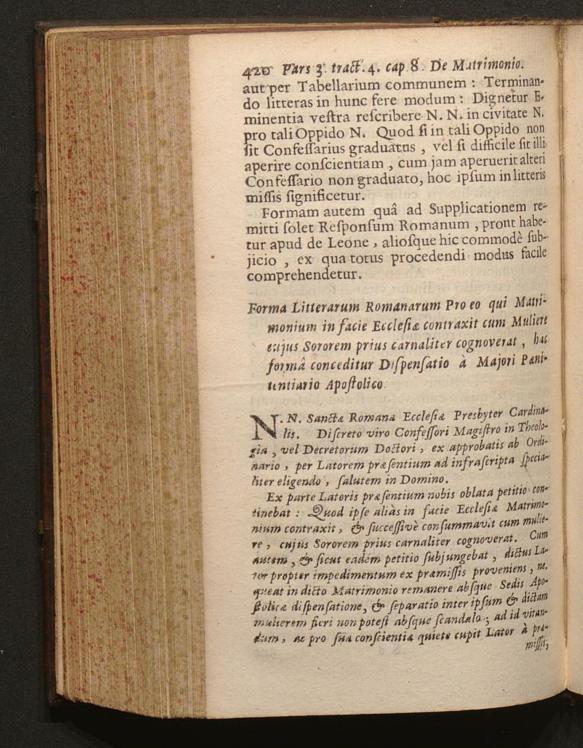












Pars 3. tract. 4. cap. 8. De Matrimonio. 421 missis, que occulta sunt , & de quibus plurimum dolet 🤊 per sacra Pantentiaria officium absolvi , secumque desuper dispensari. Quare supplicari nobis fecit humiliter, ut sibi super his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur, qui Panitentiaria Domini Papa curam gerimus, supplicationibus hujusmodi inclinati, authoritate Apostolică nobis specialiter concessă discretioni tua committimus: Quatenus si est ita, dictum Latorem, audità prius ejus sacramentali confessione, à quibusvis sententijs, censuris, & panis Ecclesiasticis, quas propter pramissa quomodolibet incurrit ab incestu , & excessibus hujusmodi absolvas hac vice in forma Ecclesia consueta: injunctà inde ei pro tam enormis libidinis excessu, gravi panitentià salutari, ac sacramentali confessione peccatorum suorum, singulis scilicet mensibus, ut minimum semelion quoties anima sua saluti expedire judicaveris: co alijs que fuerint de jurc injungenda. Demum, dummodè impedimentum ex pramissis proveniens sit occultum, & separatio inter Latorem & distam mulierem sieri non possit absque scandalo; ex cohabitatione verò, de incontinentia probabiliter timendum esse, tibi visum fuerit, 🚓 aliud canonicum non obstet ; cum eodem Latore, ut dicta muliere de nullitate priori consensus certiorata, sed ita caute ut latoris delictum nu squam detegatur, matrimonium cum eadem & uterque inter se de novo, secrete ad evitanda seandala, premissis non obstantibus contrahere, & in copostmodum remanere licite valeant, misericorditer dispenses, prolem susceptam, si qua sit, & suscipiendam exinde, legitimam decernendo in foro conscientie, & in actu Sacramentalis confessionis tantum & non aliter. Ita quod huju smodi absolutio & dispensatio in foro judiciario nullatenus suffragentur : nullis super his adhibitis testibus aut litteris datis, seu processibus confectis, sed presentibus laniatis, quas sub pena excommunitationis lata sententia laniare tenearis, ita ut nullum illarum exemplum exstet, neque eas Latori restituas, quod fi refti-

BIBLIOTHEK PADERBORN

nan-

E N.

non it illi

lteri

teris

re-

fub-

acile

atri-

uliere

b46

eni-

rdina-

heolo-

Ords-

pecia-

2 0000

trimo-

mulie-

Cum

us Lan

Apo-

lidam

vitan-

pra-

422 P.175 3.tract. 4.cap. 8. De Matrimonio. fi restitueris, nihil ipsi prasentes littera suffragentur. Datum Roma apud S. Petrum, sub sigillo officij Pantentiaria, 4.Septembris, Pontificatus Sanctissimi Domini Nostri anno....

Pro co cujus Votum simplex Religionis commutatut ad effectum contrabendi matrimonium.

N. Sancta Romana Ecclesia Presbyter Cardinalis. Discreto viro Conf. sfori, Magistro in Theologia,vel Decretorum Doctori, ex approbatis ab Ordinario per Latorem prasentium ad infra scripta specialiter eligendo, salutem in Domino. Ex parte Latoris pras ntium nobu oblata petitio continebat, quod ipse aliàs vovit Religionem ingredi S. Francisci. Cum autem sicut cadem petitio subjungebat, lator prafatus ob stimulos carnis, quos patitur, continenter vivere posse dissidat : pro sue conficution quiete cupit sibi votum hujusmodi in alia penitentia oera ad effectum contrahendi matrimonium per Sedum Apostolicam commutari. Quare supplicari fecit nobis humiliter ut sibi super his de opportuno remedio providere dignaremur. Nos igitur qui penitentiaria Domini Papa curam gerimus, huju smodi supplicationibus inclinati, authoritate Apostolica specialiter nobis concesso discretioni tua committimus, quatenus si est ita, ac Latorem, audita prius ejus Sacramentali Confessione, stimulis carni adeo agitatum, ut maxime dubitet continere posse, & propterea de ejus incontinentia probabiliter timendum esse, per diligentem Latoris examinationem, ac post momita, & consilia opportuna illi prestita invenero: cundem latorem à mutatione propositi (quatenus tibi of deatur) absolvas hâc vice in forma Ecclesia consueta, in uneta ei panitemia falutari, sibique votum prasaum ad bec ut matrimonium contrahere licitè possit, infite quentiam Sacramentalis conf flienis peccaterum fuorem fibi fingulis scilicot mensibus, ut minimum smel, vel

Pars; trift 4 cap. 8. De Matrimonio. 423 quoties tibi videbitur, & in alia panitontia opera perpeiua per te injungenda, inter qua sint etiam aliqua Religionis, quam vovit; qua quotidie teneatur facere ad eum finem, ut ea adimplens meminisse semper possit obligationis, qua hujusmodi voto adstringebatur, prout secundum Deum ipsius anime sainti expedire judicaveris, dispensando commutes in foro conscientia, & in ipso actis Sacramentalis confossionis tantum, & non aliter, neque ullo alio modo. Datum Rome apud S. Mariam majorem, és cetera ut supra. Pro harum ac similium litterarum executione. Nota primò, Quando dicuntur litteræ illæ dirigi ad Oratorem five latorem, intellige, ad ipsum qui dispensationem petit sive per se, sive per alium, qui non deber eas aperire, fed eligere Confessarium Magistrum in Theologia, aut alium qualis initio litterarum scribitur, qui ea sibi ab Oratore traditas resignet, legat, & postea cum Oratore sive Latore dispenset, juxta commissionem in litteris expressam. Dum autem requitur ut Confessor ille sit Magister, aut Doctor, non sufficit quod sit Doctor Ordinis, vel Professor, vel Licentiatus. Ex privilegio autem Confessariis Societatis Jesu concesso à Gregorio XIII. poffunt etiam eligi alij Mendicantes, modò ad hoc à suis Superioribus facultatem habeant, ut docet Paulus Leon, & Diana part. 4. traft. 2. Debet Confessor electus dispensare in ipsa confessione, vel immediate post illam peractam, præmisså prius diligenti causæ cognitione, nisi cam fatis perspectam habeat : non est tamen necessarium exigere testes, aut juramentum nisi aliunde sciret rem, aut causam pro dispensatione allegatam non subsistere, tune enim dispenhare non potest, 3. Opera

BIBLIOTHEK PADERBORN

miser.

Pani-

Jomi-

tatur

inalis.

ia, vel

er La-

endo,

nobis

gionem.

io fib-

atitur,

Eientia.

ntia o-

Sedem

nobis

ovide-

ni Pa-

linati,

scretio-

em,au-

carnii

, 0

oft mo-

neris:

tibi vi-

fueta,

afatem

in fresuors 10

el, vel

quoties

